

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 26

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 58

26 ianuarie 2015

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2015/C 026/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2015/C 026/02 Cauzele conexe C-103/12 și C-165/12: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 noiembrie 2014 – Parlamentul European (C-103/12), Comisia Europeană (C-165/12)/Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare — Decizia 2012/19/UE — Temei juridic — Articolul 43 alineatele (2) și (3) TFUE — Acord bilateral privind autorizarea exploatării excedentului capturii admisibile — Alegerea statului terț interesat pe care Uniunea îl autorizează să exploateze resurse vii — Zonă economică exclusivă — Decizie politică — Stabilirea posibilităților de pescuit] 2

2015/C 026/03 Cauze conexe C-22/13, C-61/13-C-63/13 și C-418/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Napoli, Corte costituzionale – Italia) – Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13)/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Fortuna Russo/Comune di Napoli (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13) (Trimitere preliminară — Politica socială — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Contracte de muncă pe durată determinată succesive — Învățământ — Sectorul public — Supliniri pe posturi vacante și libere, în așteptarea finalizării unor proceduri de concurs — Clauza 5 punctul (1) — Măsuri prin care se urmărește să se prevină recurgerea abuzivă la contractele pe durată determinată — Noțiunea „motive obiective” care justifică astfel de contracte — Sancțiuni — Interzicerea transformării în raport de muncă pe durată nedeterminată — Inexistența dreptului la repararea prejudiciului) 3

RO

2015/C 026/04	Cauza C-66/13: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Green Network SpA/Autorità per l'energia elettrica e il gas (Trimitere preliminară — Sistem național de sprijin al consumului de energie electrică produsă din surse de energie regenerabile — Obligația producătorilor și a importatorilor de energie electrică de a introduce în rețeaua națională o anumită cantitate de energie electrică produsă din surse de energie regenerabile sau, în lipsă, de a achiziționa „certIFICATE VERZI” de la autoritatea competentă — Dovada acestei introduceri, care impune prezentarea de certificate care atestă originea verde a energiei electrice produse sau importate — Acceptarea certificatelor emise într-un stat terț, condiționată de încheierea unui acord bilateral între acest stat terț și statul membru vizat sau a unui acord între administratorul rețelei naționale a acestui stat membru și o autoritate omologă din statul terț menționat — Directiva 2001/77/CE — Competența externă a Comunității — Cooperare loială)	4
2015/C 026/05	Cauza C-310/13: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 20 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Novo Nordisk Pharma GmbH/S (Trimitere preliminară — Directiva 85/374/CEE — Protecția consumatorilor — Răspunderea pentru produsele cu defect — Domeniul de aplicare material al directivei — Regimuri speciale de răspundere existente la data notificării directivei — Admisibilitatea unui regim național de răspundere care permite obținerea de informații cu privire la efectele secundare ale produselor farmaceutice)	5
2015/C 026/06	Cauza C-356/13: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 20 noiembrie 2014 – Comisia Europeană/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/676/CEE — Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole — Definiție insuficientă a apelor poluate sau care ar putea fi poluate — Desemnare insuficientă a zonelor vulnerabile — Programe de acțiune — Măsuri lacunare)	5
2015/C 026/07	Cauza C-404/13: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: ClientEarth/The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs (Trimitere preliminară — Mediu — Calitatea aerului — Directiva 2008/50/CE — Valori-limită pentru dioxidul de azot — Obligația de a solicita prorogarea termenului stabilit prin prezentarea unui plan privind calitatea aerului — Sancțiuni)	6
2015/C 026/08	Cauzele conexate C-581/13 P și C-582/13 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 20 noiembrie 2014 – Intra-Press/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Articolul 8 alineatul (5) — Marca verbală GOLDEN BALLS — Opoziția titularului mărcii verbale comunitare anterioare BALLON D'OR — Public relevant — Similitudine a semnelor — Risc de confuzie]	7
2015/C 026/09	Cauza C-666/13: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 20 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Rohm Semiconductor GmbH/Hauptzollamt Krefeld (Trimitere preliminară — Uniune vamală — Clasificare tarifară — Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Pozițiile 8541 și 8543 — Module care servesc la transmiterea și la recepționarea de date la distanță scurtă — Subpozițiile 8543 89 95 și 8543 90 80 — Noțiunea de părți de mașini și de aparate electrice)	7
2015/C 026/10	Cauza C-40/14: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 20 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon/Utopia SARL (Trimitere preliminară — Uniunea vamală și tariful vamal comun — Scutirea de taxe la import — Animale special pregătite pentru a fi utilizate în laborator — Instituție publică sau de utilitate publică sau instituție privată desemnată — Importator care are drept clienți astfel de instituții — Ambalaje — Cuști care servesc pentru transportul de animale)	8

2015/C 026/11	Cauza C-487/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 4 noiembrie 2014 – SC Total Waste Recycling SRL/Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség.	9
2015/C 026/12	Cauza C-488/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Oradea (România) la data de 4 noiembrie 2014 – SC Max Boegl România SRL și alții/RA Aeroportul Oradea și alții	10
2015/C 026/13	Cauza C-489/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Regatul Unit) la 4 noiembrie 2014 – A/B	10
2015/C 026/14	Cauza C-491/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid (Spania) la 5 noiembrie 2014 – Rossa dels Vents Assessoria S.L./U Hostels Albergues Juveniles S.L. . .	11
2015/C 026/15	Cauza C-495/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Italia) la 6 noiembrie 2014 – Antonio Tita și alții/Ministero della Giustizia și alții.	12
2015/C 026/16	Cauza C-499/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van Cassatie van België (Belgia) la 10 noiembrie 2014 – VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert/Belgische Staat	12
2015/C 026/17	Cauza C-502/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 10 noiembrie 2014 – Buzzi Unicem SpA și alții/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE și alții	13
2015/C 026/18	Cauza C-509/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco, Sala de lo Social (Spania) la 13 noiembrie 2014 – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)/Luis Aira Pascual și alții.	14
2015/C 026/19	Cauza C-514/14 P: Recurs introdus la 14 noiembrie 2014 de Éditions Odile Jacob SAS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 septembrie 2014 în cauza T-471/11, Odile Jacob/Comisia	14
2015/C 026/20	Cauza C-517/14 P: Recurs introdus la 17 noiembrie 2014 de Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 3 septembrie 2014 în cauza T-112/11, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Comisia Europeană	15
2015/C 026/21	Cauza C-524/14 P: Recurs introdus la 20 noiembrie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 9 septembrie 2014 în cauza T-461/12, Hansestadt Lübeck/Comisia Europeană.	16
2015/C 026/22	Cauza C-527/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichts Berlin (Germania) la 21 noiembrie 2014 – Ukamaka Mary Jacinta Oruche și Nzubechukwu Emmanuel Oruche/Republica Federală Germania	19
2015/C 026/23	Cauza C-530/14: Recurs introdus la 21 noiembrie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 24 mai 2011 în cauza T-425/11, Grecia/Comisia.	19
2015/C 026/24	Cauza C-535/14 P: Recurs introdus la 24 noiembrie 2014 de Vadzim Ipatau împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 23 septembrie 2014 în cauza T-646/11, Ipatau/Consiliul	20
2015/C 026/25	Cauza C-539/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Castellón (Spania) la 27 noiembrie 2014 – Juan Carlos Sánchez Morcillo și María del Carmen Abril García/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	21

2015/C 026/26	Cauza C-540/14 P: Recurs introdus la 27 noiembrie 2014 de DK Recycling und Roheisen GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 26 septembrie 2014 în cauza T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH/Comisia Europeană	21
2015/C 026/27	Cauza C-551/14 P: Recurs introdus la 2 decembrie 2014 de Arctic Paper Mochenwangen GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 26 septembrie 2014 în cauza T-634/13, Arctic Paper Mochenwangen GmbH/Comisia Europeană.	22
Tribunalul		
2015/C 026/28	Cauza T-57/11: Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2014 – Castelnou Energía/Comisia [„Ajutoare de stat — Energie electrică — Compensarea costurilor suplimentare de producție — Obligația de serviciu public de a produce anumite volume de energie electrică pornind de la cărbune indigen — Mecanism de dispecerizare prioritară — Decizie de a nu ridica obiecții — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Acțiune în anulare — Afectare individuală — Afectarea substanțială a poziției concurențiale — Admisibilitate — Nedeschiderea procedurii oficiale de investigare — Dificultăți serioase — Serviciu de interes economic general — Securitatea aprovizionării cu energie electrică — Articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2003/54/CE — Libera circulație a mărfurilor — Protecția mediului — Directiva 2003/87/CE”]	24
2015/C 026/29	Cauza T-661/11: Hotărârea Tribunalului din 2 decembrie 2014 – Italia/Comisia [„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEAGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Produse lactate — Venituri alocate — Controale cheie — Tardivitate — Corecție financiară forfetară — Temei juridic — Articolul 53 din Regulamentul (CE) nr. 1605/2002 — Recurență”]	25
2015/C 026/30	Cauza T-75/13: Hotărârea Tribunalului din 2 decembrie 2014 – Boehringer Ingelheim Pharma/OAPI – Nepentes Pharma (Momarid) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare verbale Momarid — Marca comunitară verbală anterioară LONARID — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Public relevant — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]	25
2015/C 026/31	Cauza T-272/13: Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2014 – Max Mara Fashion Group/OAPI – Mackays Stores (M&Co.) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative M&Co. — Mărci comunitare și naționale figurative anterioare MAX&Co. — Marca națională verbală anterioară MAX&CO. — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	26
2015/C 026/32	Cauzele conexe T-494/13 și T-495/13: Hotărârea Tribunalului din 4 decembrie 2014 – Sales & Solutions/OAPI – Inceda (WATT și WATT) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă WATT și marca comunitară verbală WATT — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	27
2015/C 026/33	Cauza T-595/13: Hotărârea Tribunalului din 4 decembrie 2014 – BSH/OAPI – LG Electronics (compressor technology) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative compressor technology — Mărci naționale verbale anterioare KOMPRESSOR — Motiv relativ de refuz — Refuz parțial de înregistrare — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	27
2015/C 026/34	Cauza T-289/13: Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Ledra Advertising/Comisia și BCE („Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de sprijin pentru stabilitatea Ciprului — Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)	28

2015/C 026/35	Cauza T-290/13: Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – CMBG/Comisia și BCE („Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de susținere a stabilității în Cipru — Protocol de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”) .	29
2015/C 026/36	Cauza T-291/13: Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Eleftheriou și Papachristofi/Comisia și BCE („Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de susținere a stabilității în Cipru — Protocol de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)	29
2015/C 026/37	Cauza T-292/13: Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Evangelou/Comisia și BCE („Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de susținere a stabilității în Cipru — Protocol de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”) .	30
2015/C 026/38	Cauza T-293/13: Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Theophilou/Comisia și BCE („Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de susținere a stabilității în Cipru — Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)	31
2015/C 026/39	Cauza T-294/13: Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Fialtor/Comisia și BCE („Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de susținere a stabilității în Cipru — Protocol de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”) .	31
2015/C 026/40	Cauza T-298/13: Ordonanța Tribunalului din 11 noiembrie 2014 – LemonAid Beverages/OAPI – Pret a Manger (Europe) (Lemonaid) („Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Retragera cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului”)	32
2015/C 026/41	Cauza T-320/13: Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – DelSolar (Wujiang)/Comisia [„Dumping — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare sau expediate din China — Taxă antidumping provizorie — Nepronunțare asupra fondului”]	33
2015/C 026/42	Cauza T-125/14: Ordonanța Tribunalului din 21 octombrie 2014 – Gappol Marzena Porczyńska/OAPI – Gap (ITM) (GAPPol) („Marcă comunitară — Procedura opoziției — Revocarea deciziei atacate — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului”)	33
2015/C 026/43	Cauza T-674/14 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 27 noiembrie 2014 – SEA/Comisia („Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Obligație de a recupera un ajutor acordat de operatorul public al unui aeroport în favoarea unei societăți filiale însărcinate cu servicii de administrare — Lichidarea societății respective — Constituirea unei noi societăți însărcinate cu servicii de administrare — Decizie a Comisiei de deschidere a procedurii oficiale de investigare în materia ajutoarelor de stat în vederea examinării existenței unei continuități economice între cele două societăți — Cerere de suspendare a executării — Inadmisibilitate vădită a acțiunii principale — Inadmisibilitate — Lipsa urgenței”)	34

2015/C 026/44	Cauza T-688/14 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 28 noiembrie 2014 – Airport Handling/Comisia („Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Obligație de a recupera un ajutor acordat de operatorul public al unui aeroport în favoarea unei societăți filiale însărcinate cu servicii de gestiune — Intrarea în lichidare a respectivei societăți — Constituirea unei noi societăți însărcinate cu servicii de gestiune — Decizia Comisiei de a deschide procedura oficială de investigare în materie de ajutoare de stat în scopul de a examina existența unei continuități economice între cele două societăți — Cerere de suspendare a executării — Inadmisibilitate vădită a acțiunii principale — Inadmisibilitate — Lipsa urgenței”)	35
2015/C 026/45	Cauza T-703/14 R: Ordonanța judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii din 27 octombrie 2014 – Diktyo Amyntikon Viomichanion Net/Comisia [„Procedură privind măsurile provizorii — Subvenții — Al Șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Notă de debit adresată unui cocontractant — Cerere de suspendare a executării — Cauză care nu poate face obiectul adoptării de măsuri provizorii”]	35
2015/C 026/46	Cauza T-750/14: Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2014 – Segimerus/OAPI – Ergo Versicherungsgruppe (ELGO).	36
2015/C 026/47	Cauza T-753/14: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2014 – Ice Mountain Ibiza/OAPI – Etyam (ocean beach club ibiza)	36
2015/C 026/48	Cauza T-755/14: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2014 – Herbert Smith Freehills/Comisia	37
2015/C 026/49	Cauza T-764/14: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2014 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/Comisia	38
2015/C 026/50	Cauza T-770/14: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2014 – Italia/Comisia	39
2015/C 026/51	Cauza T-774/14: Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2014 – Ica Foods/OAPI – San Lucio (GROK) . . .	40
2015/C 026/52	Cauza T-777/14: Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2014 – Fon Wireless/OAPI – Henniger (NEOFON – FON ET AL.)	41
2015/C 026/53	Cauza T-778/14: Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2014 – Ugly/OAPI – Group Lottuss (COYOTE UGLY)	41
2015/C 026/54	Cauza T-781/14: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2014 – TVR Automotive/OAPI – Cardoni (TVR ENGINEERING)	42

Tribunalul Funcției Publice

2015/C 026/55	Cauza F-4/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 8 decembrie 2014 – Cwik/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Exercițiul de evaluare 1995/1997 — Executarea unei hotărâri a Tribunalului de Primă Instanță — Cerere de anulare a raportului de evaluare — Nesesizarea Comitetului paritar de evaluare — Întârziere în întocmirea raportului de evaluare — Acțiune în despăgubiri).	43
2015/C 026/56	Cauza F-109/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 3 decembrie 2014 – DG/ENISA (Funcție publică — Agent temporar — Rezilierea contractului — Nemotivare — Nerespectarea procedurii de notare — Eroare vădită de apreciere)	43
2015/C 026/57	Cauza F-110/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 2 decembrie 2014 – Migliore/Comisia (Promovare — Procedură de certificare — Exercițiul 2013 — Excluderea reclamantului din lista definitivă a funcționarilor autorizați să urmeze programul de formare — Articolul 45a din Statut)	44

2015/C 026/58	Cauza F-142/11 DEP: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 2 decembrie 2014 – Erik Simpson/Consiliul (Funcție publică — Procedură — Stabilirea cheltuielilor de judecată)	45
2015/C 026/59	Cauza F-106/14: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2014 – ZZ/Comisia	45
2015/C 026/60	Cauza F-108/14: Acțiune introdusă la 10 octombrie 2014 – ZZ/Comisia.	46
2015/C 026/61	Cauza F-110/14: Acțiune introdusă la 15 octombrie 2014 – ZZ/Comisia.	46
2015/C 026/62	Cauza F-112/14: Acțiune introdusă la 17 octombrie 2014 – ZZ și alții/Comisia	47
2015/C 026/63	Cauza F-116/14: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2014 – ZZ/Comisia.	47
2015/C 026/64	Cauza F-118/14: Acțiune introdusă la 23 octombrie 2014 – ZZ/Consiliul	48

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2015/C 026/01)

Ultima publicație

JO C 16, 19.01.2015

Publicații anterioare

JO C 7, 12.1.2015

JO C 462, 22.12.2014

JO C 448, 15.12.2014

JO C 439, 8.12.2014

JO C 431, 1.12.2014

JO C 421, 24.11.2014

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 noiembrie 2014 – Parlamentul European (C-103/12), Comisia Europeană (C-165/12)/Consiliul Uniunii Europene

(Cauzele conexate C-103/12 și C-165/12) ⁽¹⁾

[Acțiune în anulare — Decizia 2012/19/UE — Temei juridic — Articolul 43 alineatele (2) și (3) TFUE — Acord bilateral privind autorizarea exploatării excedentului capturii admisibile — Alegerea statului terț interesat pe care Uniunea îl autorizează să exploateze resurse vii — Zonă economică exclusivă — Decizie politică — Stabilirea posibilităților de pescuit]

(2015/C 026/02)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Parlamentul European (reprezentanți: L.G. Knudsen, I. Liukkonen și I. Díez Parra, agenți) (C-103/12), Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet și E. Paasivirta, agenți) (C-165/12)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Westerhof Löfflerová și A. de Gregorio Merino, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, E. Ruffer și D. Hadroušek, agenți), Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent), Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, D. Colas și N. Rouam, agenți), Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna și M. Szpunar, agenți)

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia 2012/19/UE a Consiliului din 16 decembrie 2011 privind adoptarea, în numele Uniunii Europene, a declarației privind acordarea de posibilități de pescuit în apele Uniunii Europene navelor de pescuit aflate sub pavilionul Republicii Bolivariene a Venezuelei în zona economică exclusivă din largul coastei Guyanei Franceze.*
- 2) *Menține efectele Deciziei 2012/19/UE până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil de la data pronunțării prezentei hotărâri, a unei noi decizii, adoptată conform unui temei juridic adecvat, și anume articolul 43 alineatul (2) TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v) TFUE.*
- 3) *Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.*
- 4) *Republica Cehă, Regatul Spaniei, Republica Franceză și Republica Polonă suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 157, 2.6.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 26 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Napoli, Corte costituzionale – Italia) – Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13)/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Fortuna Russo/Comune di Napoli (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13)

(Cauze conexe C-22/13, C-61/13-C-63/13 și C-418/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica socială — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Contracte de muncă pe durată determinată succesive — Învățământ — Sectorul public — Supliniri pe posturi vacante și libere, în așteptarea finalizării unor proceduri de concurs — Clauza 5 punctul (1) — Măsuri prin care se urmărește să se prevină recurgerea abuzivă la contractele pe durată determinată — Noțiunea „motive obiective” care justifică astfel de contracte — Sancțiuni — Interzicerea transformării în raport de muncă pe durată nedeterminată — Inexistența dreptului la repararea prejudiciului)

(2015/C 026/03)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Napoli, Corte costituzionale

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Raffaella Mascolo (C-22/13), Alba Forni (C-61/13), Immacolata Racca (C-62/13), Fortuna Russo (C-63/13), Carla Napolitano, Salvatore Perrella, Gaetano Romano, Donatella Cittadino, Gemma Zangari (C-418/13)

Pârâți: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-22/13, C-61/13, C-62/13), Comune di Napoli (C-63/13), Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (C-418/13)

cu participarea: Federazione Gilda-Unams, Federazione Lavoratori della Conoscenza (FLC CGIL), Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), C-22/13, C-61/13-C-62/13

Dispozitivul

Clauza 5 punctul (1) din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care permite, în așteptarea finalizării procedurilor de concurs pentru recrutarea de personal titular în școlile publice, reînnoirea contractelor de muncă pe durată determinată pentru ocuparea unor posturi vacante și libere de personal didactic, precum și de personal tehnic, economic și socio-administrativ, fără să indice niciun termen precis pentru finalizarea acestor proceduri de concurs și cu excluderea oricărei posibilități a acestor cadre didactice și a personalului menționat de a obține repararea prejudiciului suferit eventual ca urmare a unei asemenea reînnoiri. Rezultă astfel că această reglementare, sub rezerva verificărilor care trebuie efectuate de instanțele de trimitere, pe de o parte, nu permite deducerea unor criterii obiective și transparente în scopul de a verifica dacă reînnoirea contractelor respective răspunde efectiv unei nevoi reale, este de natură să atingă obiectivul urmărit și este necesară în acest scop și, pe de altă parte, nu cuprinde nicio măsură prin care se urmăresc prevenirea și sancționarea recurgerii abuzive la contracte de muncă pe durată determinată succesive.

⁽¹⁾ JO C 86, 23.3.2013.
JO C 141, 18.5.2013.
JO C 313, 26.10.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Green Network SpA/Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Cauza C-66/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Sistem național de sprijin al consumului de energie electrică produsă din surse de energie regenerabile — Obligația producătorilor și a importatorilor de energie electrică de a introduce în rețeaua națională o anumită cantitate de energie electrică produsă din surse de energie regenerabile sau, în lipsă, de a achiziționa „certIFICATE VERZI” de la autoritatea competentă — Dovada acestei introduceri, care impune prezentarea de certificate care atestă originea verde a energiei electrice produse sau importate — Acceptarea certificatelor emise într-un stat terț, condiționată de încheierea unui acord bilateral între acest stat terț și statul membru vizat sau a unui acord între administratorul rețelei naționale a acestui stat membru și o autoritate omologă din statul terț menționat — Directiva 2001/77/CE — Competența externă a Comunității — Cooperare loială)

(2015/C 026/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Green Network SpA

Pârâtă: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Cu participarea: Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Dispozitivul

- 1) Tratatul CE trebuie interpretat în sensul că, având în vedere dispozițiile Directivei 2001/77/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind promovarea electricității produse din surse de energie regenerabile pe piața internă a electricității, Comunitatea Europeană dispune de o competență externă exclusivă care se opune unei dispoziții naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede acordarea unei scutiri de obligația de achiziționare a certificatelor verzi ca urmare a introducerii, pe piața națională a consumului, a unei cantități de energie electrică importată dintr-un stat terț, în urma încheierii prealabile, între acel stat membru și statul terț vizat, a unui acord în temeiul căruia se garantează că energia electrică astfel importată este produsă din surse de energie regenerabile, potrivit unor modalități identice cu cele prevăzute la articolul 5 din directiva menționată.
- 2) Dreptul Uniunii se opune ca, după ce o dispoziție națională precum cea vizată la punctul 1 din dispozitivul prezentei hotărâri a fost înlăturată de o instanță națională ca urmare a neconformității sale cu acest drept, instanța menționată să aplice, prin substituție, o dispoziție națională anterioară, în esență analogă cu dispoziția menționată, care prevede acordarea unei scutiri de obligația de achiziționare a certificatelor verzi ca urmare a introducerii, pe piața națională a consumului, a unei cantități de energie electrică importată dintr-un stat terț, în urma încheierii prealabile, între administratorul rețelei naționale și o autoritate locală omologă din statul terț vizat, a unei convenții prin care se determină modalitățile de verificare necesare în vederea certificării faptului că energia electrică astfel importată este energie electrică produsă din surse de energie regenerabile.

⁽¹⁾ JO C 147, 25.5.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 20 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Novo Nordisk Pharma GmbH/S

(Cauza C-310/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 85/374/CEE — Protecția consumatorilor — Răspunderea pentru produsele cu defect — Domeniul de aplicare material al directivei — Regimuri speciale de răspundere existente la data notificării directivei — Admisibilitatea unui regim național de răspundere care permite obținerea de informații cu privire la efectele secundare ale produselor farmaceutice)

(2015/C 026/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Novo Nordisk Pharma GmbH

Pârâtă: S

Dispozitivul

Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect, astfel cum a fost modificată prin Directiva 1999/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 1999, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, de stabilire a unui regim special de răspundere în sensul articolului 13 din această directivă, care prevede, în urma modificării acestei reglementări intervenite ulterior datei notificării acestei directive statului membru în cauză, dreptul consumatorului de a pretinde de la fabricantul medicamentului informații cu privire la efectele secundare ale acestui produs.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 20 noiembrie 2014 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-356/13) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/676/CEE — Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole — Definiție insuficientă a apelor poluate sau care ar putea fi poluate — Desemnare insuficientă a zonelor vulnerabile — Programe de acțiune — Măsuri lacunare)

(2015/C 026/06)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Manhaeve și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Dispozitivul

- 1) Prin definiția insuficientă a apelor care ar putea fi poluate cu nitrați proveniți din surse agricole, prin desemnarea insuficientă a zonelor vulnerabile și prin adoptarea unor programe de acțiune, astfel cum sunt prevăzute la articolul 5 din Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, care cuprind măsuri incompatibile cu această directivă, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 din Directiva 91/676 coroborat cu anexa I la aceasta și al articolului 5 din directiva menționată coroborat cu anexa II secțiunea A punctul 2, precum și cu anexa III alineatul (1) punctul 1 la această directivă.

- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: ClientEarth/The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Cauza C-404/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Calitatea aerului — Directiva 2008/50/CE — Valori-limită pentru dioxidul de azot — Obligația de a solicita prorogarea termenului stabilit prin prezentarea unui plan privind calitatea aerului — Sancțiuni)

(2015/C 026/07)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The Queen, la cererea: ClientEarth

Pârât: The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Dispozitivul

- 1) Articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa trebuie interpretat în sensul că, pentru a putea proroga cu cel mult cinci ani termenul stabilit de directiva menționată în vederea respectării valorilor-limită pentru dioxid de azot stabilite în anexa XI la aceasta, articolul menționat impune unui stat membru să formuleze o cerere în acest sens și să întocmească un plan privind calitatea aerului atunci când reiese în mod obiectiv, ținând seama de datele existente și în pofida punerii în aplicare de către acest stat a unor măsuri corespunzătoare de combatere a poluării, că valorile respective nu vor putea fi respectate într-o anumită zonă sau aglomerare în termenul stabilit. Directiva 2008/50 nu cuprinde nicio excepție de la obligația care rezultă din articolul 22 alineatul (1) menționat.
- 2) În cazul în care rezultă că valorile-limită pentru dioxid de azot stabilite în anexa XI la Directiva 2008/50 nu pot fi respectate într-o anumită zonă sau aglomerare dintr-un stat membru după data de 1 ianuarie 2010 stabilită în această anexă, fără ca statul respectiv să fi solicitat prorogarea acestui termen în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2008/50, elaborarea unui plan privind calitatea aerului, conform articolului 23 alineatul (1) al doilea paragraf din această directivă, nu poate permite, în sine, să se considere că statul respectiv și-a îndeplinit totuși obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 din directiva menționată.
- 3) Atunci când un stat membru nu a respectat cerințele care rezultă din articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2008/50 și nici nu a solicitat prorogarea termenului în condițiile prevăzute la articolul 22 din această directivă, revine instanței naționale competente eventual sesizate sarcina de a lua în privința autorității naționale orice măsură necesară, precum o somație, pentru ca această autoritate să întocmească planul impus de directiva menționată în condițiile prevăzute de aceasta.

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 20 noiembrie 2014 – Intra-Presse/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauzele conexate C-581/13 P și C-582/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Articolul 8 alineatul (5) — Marca verbală GOLDEN BALLS — Opoziția titularului mărcii verbale comunitare anterioare BALLON D'OR — Public relevant — Similitudine a semnelor — Risc de confuzie]

(2015/C 026/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Intra-Presse (reprezentanți: P. Péters, avocat, T. de Haan, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent), Golden Balls Ltd (reprezentant: M. Edenborough QC)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârile Tribunalului Uniunii Europene Golden Balls/OAPI – Intra-Presse (GOLDEN BALLS) (T-448/11, EU: T:2013:456) și Golden Balls/OHMI – Intra-Presse (GOLDEN BALLS) (T-437/11, EU:T:2013:441) în măsura în care cele două cereri de anulare formulate de Intra-Presse SAS au fost respinse.
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Anulează punctul 2 al dispozitivului Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele) (OAPI) din 22 iunie 2011 (cauza R 1432/2010-1), și punctul 2 al dispozitivului Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele) (OAPI) din 26 mai 2011 (cauza R 1310/2010-1).
- 4) Intra-Presse SAS, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele) (OAPI) și Golden Balls Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate atât în procedura în primă instanță, cât și în procedura de recurs.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 20 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – Rohm Semiconductor GmbH/Hauptzollamt Krefeld

(Cauza C-666/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Uniune vamală — Clasificare tarifară — Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Pozițiile 8541 și 8543 — Module care servesc la transmiterea și la recepționarea de date la distanță scurtă — Subpozițiile 8543 89 95 și 8543 90 80 — Noțiunea de părți de mașini și de aparate electrice)

(2015/C 026/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Rohm Semiconductor GmbH

Pârât: Hauptzollamt Krefeld

Dispozitivul

- 1) Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1832/2002 al Comisiei din 1 august 2002, trebuie interpretată în sensul că modulele constituite, fiecare, din interconectarea unei diode emițătoare de lumină, a unei fotodiode și a mai multe alte dispozitive cu semiconductori și care pot fi utilizate ca emițători/receptori cu infraroșii atunci când beneficiază de alimentarea electrică a aparatelor care le încorporează se clasifică la poziția 8543 din această nomenclatură.
- 2) Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1832/2002, trebuie interpretată în sensul că modulele precum cele în discuție în litigiul principal, încorporate în aparate pentru a căror funcționare mecanică sau electrică nu sunt necesare, nu constituie părți în sensul subpoziției 8543 90 80 din această nomenclatură, ci se clasifică la subpoziția 8543 89 95 din nomenclatura menționată, referitoare la celelalte mașini sau la celelalte aparate electrice care au o funcție proprie, nedenumite și necuprinse în altă parte în capitolul 85 din aceeași nomenclatură.

⁽¹⁾ JO C 85, 22.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 20 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon/Utopia SARL

(Cauza C-40/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Uniunea vamală și tariful vamal comun — Scutirea de taxe la import — Animale special pregătite pentru a fi utilizate în laborator — Instituție publică sau de utilitate publică sau instituție privată desemnată — Importator care are drept clienți astfel de instituții — Ambalaje — Cuști care servesc pentru transportul de animale)

(2015/C 026/10)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Direction générale des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon

Pârâtă: Utopia SARL

Dispozitivul

- 1) Articolul 60 din Regulamentul (CEE) nr. 918/83 al Consiliului din 28 martie 1983 privind instituirea unui regim comunitar de scutiri de drepturi vamale, astfel cum a fost modificat prin Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările Tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, trebuie interpretat în sensul că, dacă animalele pregătite special pentru a fi utilizate în laborator pe care un importator le introduce pe teritoriul Uniunii sunt destinate unei instituții publice sau de utilitate publică, sau unei instituții private desemnate, care are ca activitate principală învățământul sau cercetarea științifică, acest importator, chiar dacă nu este el însuși o astfel de instituție, poate să beneficieze de scutirea de taxe la import prevăzută la acest articol pentru acest tip de marfă.

- 2) Regula generală 5 litera (b) din Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1789/2003 al Comisiei din 11 septembrie 2003, trebuie interpretată în sensul că cuștile care servesc pentru transportul de animale vii destinate cercetării în laborator nu intră în categoria ambalajelor care trebuie clasificate împreună cu mărfurile pe care le conțin.

⁽¹⁾ JO C 102, 7.4.2014.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 4 noiembrie 2014 – SC Total Waste Recycling SRL/Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Cauza C-487/14)

(2015/C 026/11)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SC Total Waste Recycling SRL

Pârât: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Întrebările preliminare

- 1) Prin transfer de deșeuri care se efectuează „într-un mod nespecificat propriu-zis în [documentul de] notificare” în conformitate cu articolul 2 punctul 35 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 ⁽¹⁾ trebuie să se înțeleagă că acesta se referă la mijloacele de transport prevăzute în anexele IA și IB la regulamentul menționat (rutiere, feroviare, maritime, aeriene, căi navigabile interioare)?
- 2) Omisiunea de a informa autoritățile în cazul în care unei modificări semnificative privind detaliile și/sau condițiile transferului aprobat, astfel cum prevede articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006, poate avea drept consecință considerarea transferului de deșeuri drept efectuat „într-un mod nespecificat propriu-zis în [documentul de] notificare” în conformitate cu articolul 2 punctul 35 litera (d) din regulamentul menționat și că, prin urmare, este un transfer de deșeuri ilegal?
- 3) Trebuie să se considere că se efectuează o modificare semnificativă privind detaliile și/sau condițiile transferului aprobat în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 atunci când intrarea transferului de deșeuri în țara de tranzit indicată are loc printr-un punct de trecere a frontierei diferit de cel menționat în aprobare sau în documentul de notificare?
- 4) În cazul în care un transfer de deșeuri care intră în țara de tranzit printr-un loc diferit de cel menționat în aprobare sau în documentul de notificare trebuie considerat drept un transfer de deșeuri ilegal, poate fi considerată proporțională o amendă aplicată pentru acest motiv și al cărei quantum corespunde celui al amenzii aplicate persoanei care încalcă obligația de a obține o aprobare și de a efectua o notificare prealabilă scrisă?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 172).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Oradea (România) la data de 4 noiembrie 2014 – SC Max Boegl România SRL și alții/RA Aeroportul Oradea și alții

(Cauza C-488/14)

(2015/C 026/12)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Oradea

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA

Pârâte: RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft, SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA

Întrebarea preliminară

Dispozițiile art[icolului] 1 [alineatele] (1), (2), (3) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări ⁽¹⁾, respectiv din Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor ⁽²⁾, modificate prin Directiva 2007/66/CE ⁽³⁾, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări care condiționează accesul la căile de atac împotriva deciziilor autorității contractante de obligativitatea depunerii în prealabil a unei „garanții de bună conduită”, precum cea reglementată de art[icolele] 271¹ și 271² din OUG nr. 34/2006.

⁽¹⁾ JO L 395, p. 33, Ediție specială 06/vol. 1, p. 237.

⁽²⁾ JO L 76, p. 14, Ediție specială 06/vol. 2, p. 43.

⁽³⁾ Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (JO L 335, p. 31).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Regatul Unit) la 4 noiembrie 2014 – A/B

(Cauza C-489/14)

(2015/C 026/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Părțile din procedura principală

Reclamant: A

Pârât: B

Întrebările preliminare

1) În sensul articolului 19 alineatele (1) și (3) ⁽¹⁾ care este sensul termenului „stabilește”, în condițiile în care:

- a) reclamantul din procedura în fața primei instanțe sesizate (în continuare „prima procedură”) nu ia practic nicio măsură în prima procedură după primul termen, și în special nu formulează o notificare („assignation”) în termenul de perimare a cererii de chemare în judecată („requête”), având drept consecință perimarea cererii de chemare în judecată în prima procedură prin expirarea termenului, în conformitate cu legislația națională (franceză) aplicabilă în prima procedură, și anume 30 de luni de la primul termen;
- b) cererea de chemare în judecată din prima procedură s-a perimat, astfel cum s-a menționat mai sus, la scurt timp (trei zile) după ce a fost sesizată a doua instanță (în continuare „a doua procedură”) în Anglia, astfel încât nu există o hotărâre în Franța și nici vreun pericol de a exista hotărâri ireconciliabile pronunțate în prima procedură și, respectiv, în a doua procedură; și
- c) având în vedere fusul orar din Regatul Unit, reclamantul din prima procedură, în urma perimării cererii de chemare în judecată în prima procedură, are în orice caz dreptul să formuleze o acțiune de divorț în Franța înainte ca reclamantul să poată formula o acțiune de divorț în Anglia?

2) În special, termenul „stabilește” trebuie interpretat în sensul că reclamantul din prima procedură trebuie să ia, cu diligența corespunzătoare și cu celeritate, măsurile necesare pentru ca prima procedură să se finalizeze cu soluționarea litigiului (de către instanță sau printr-un acord al părților), sau dimpotrivă, reclamantul din prima procedură are dreptul, după ce a fost stabilită competența conform articolului 3 și articolului 19 alineatul (1), să nu ia nicio măsură în vederea soluționării cauzei în prima procedură, astfel cum s-a menționat anterior și, în acest mod, să blocheze a doua procedură și să lase în impas litigiul în ansamblul său?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid (Spania) la 5 noiembrie 2014 – Rossa dels Vents Asessoria S.L./U Hostels Albergues Juveniles S.L.

(Cauza C-491/14)

(2015/C 026/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Rossa dels Vents Asessoria S.L.

Pârâtă: U Hostels Albergues Juveniles S.L.

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2008/95/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că dreptul exclusiv al titularului unei mărci de a interzice oricărui terț utilizarea în comerț a semnelor identice sau similare cu marca sa îl include pe terțul titular al unei mărci comunitare ulterioare, fără a fi necesară declararea prealabilă a nulității acestei din urmă mărci?

⁽¹⁾ JO L 299, p. 25

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Italia) la 6 noiembrie 2014 – Antonio Tita și alții/Ministero della Giustizia și alții

(Cauza C-495/14)

(2015/C 026/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Pârâți: Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Întrebarea preliminară

Principiile stabilite de Directiva 2007/66/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007, de Directiva 89/665/CEE ⁽²⁾ a Consiliului și de Directiva 92/13/CEE ⁽³⁾ a Consiliului privind ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice se opun unei reglementări naționale italiene, precum cea privind taxa unificată prevăzută la articolul 9, la articolul 13 alineatele 6-bis și 6-bis.1 și la articolul 14 alineatul 3-ter din Decretul Președintelui Republicii nr. 115 din 30 mai 2002 (astfel cum a fost modificat progresiv prin intervențiile legislative ulterioare), precum și la articolul 1 alineatul 27 din Legea nr. 228 din 24 decembrie 2012, care stabilesc valori ridicate ale taxei unificate pentru accesul la justiție în materie de contencios administrativ în ceea ce privește procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice?

⁽¹⁾ Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (JO L 335, p. 31).

⁽²⁾ Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237).

⁽³⁾ Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO L 76, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 43).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van Cassatie van België (Belgia) la 10 noiembrie 2014 – VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert/Belgische Staat

(Cauza C-499/14)

(2015/C 026/16)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din procedura principală

Recurenți: VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert

Intimat: Belgische Staat

Întrebarea preliminară

Mărfurile prezentate în seturi condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, care sunt prezentate în ambalaje separate autorităților vamale întrucât acest lucru este justificat, însă cu privire la care este clar că formează un întreg și că sunt destinate să fie prezentate în comerțul cu amănuntul ca un întreg, trebuie considerate mărfuri prezentate în seturi condiționate pentru vânzarea cu amănuntul, în sensul regulii 3 litera (b) din Regulile generale pentru interpretarea Nomenclurii combinate, astfel cum este prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 ⁽¹⁾ al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1214/2007 ⁽²⁾ al Comisiei din 20 septembrie 2007, chiar dacă aceste mărfuri sunt ambalate împreună după declarație și în vederea prezentării în comerțul cu amănuntul?

⁽¹⁾ JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3.

⁽²⁾ JO L 286, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 10 noiembrie 2014 – Buzzi Unicem SpA și alții/Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE și alții

(Cauza C-502/14)

(2015/C 026/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamante: Buzzi Unicem SpA, Colacem SpA, Cogne Acciai Speciali SpA, Olon SpA, Laterlite SpA

Pârâți: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

Întrebările preliminare

- 1) Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă întrucât nu a ținut seama la calcularea cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit de ponderea emisiilor asociate arderii de gaze reziduale – sau de gaze rezultate din procese siderurgice –, nici de cea a emisiilor asociate energiei termice produse prin cogenerare, prin aceasta încălcând articolul 290 TFUE și articolul 10a alineatele (1), (4) și (5) din Directiva 2003/87/CE ⁽¹⁾, depășind limitele delegației conferite de această directivă și contravenind scopurilor directivei (stimularea celor mai eficiente tehnologii energetice și protejarea cerințelor dezvoltării economice și ale încadrării în muncă)?
- 2) Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în lumina principiului comunitar al efectului util și al proporționalității prevăzute la articolul 5 TUE, prin faptul că a determinat în mod nejustificat lezarea așteptării legitime a societăților reclamante privind menținerea activului constând în cantitatea de cote alocate în prealabil și care li se cuvin în temeiul prevederilor directivei, prin aceasta determinând privarea de utilitatea economică asociată activului menționat mai sus?
- 3) Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă, având în vedere faptul că la calcularea cotelor care trebuie alocate cu titlu gratuit nu a ținut seama de emisiile instalațiilor care fac parte din domeniul de aplicare al directivei numai începând din 2013, în măsura în care au fost incluse în sistemul de comercializare a cotelor de emisie prin Directiva 2009/29/CE?
- 4) Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, luând în considerare faptul că decizia încalcă articolul 296 al doilea paragraf TFUE și articolul 41 din Carta de la Nisa, întrucât este lipsită de o motivare corespunzătoare?

- 5) Decizia 2013/448/UE a Comisiei Europene din 5 septembrie 2013 este invalidă în măsura în care stabilește factorul de corecție transsectorial, întrucât încalcă normele privind procedura prevăzută la articolul 10a alineatul (1) și la articolul 23 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE?

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 23, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco, Sala de lo Social (Spania) la 13 noiembrie 2014 – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)/Luis Aira Pascual și alții

(Cauza C-509/14)

(2015/C 026/18)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Părțile din procedura principală

Apelant: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Celelalte părți: Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios S.L. și FOGASA

Întrebarea preliminară

Articolul 1 litera (b) din Directiva 2001/23/CE (¹) a Consiliului din 12 martie 2001 coroborat cu articolul 4 alineatul (1) din aceasta se opune unei interpretări a legislației spaniole de transpunere în sensul că o întreprindere din sectorul public – titulară a unui serviciu inerent propriei sale activități și care necesită mijloace materiale specifice, pe care l-a realizat prin contract de gestionare a unui serviciu public, impunând întreprinderii contractante utilizarea acestor mijloace aflate în proprietatea sa – nu este supusă obligației de subrogare în cazul în care decide să nu prelungească contractul și să își asume direct executarea acestuia, utilizând personal propriu și excluzându-l pe cel utilizat de întreprinderea contractantă, astfel încât serviciul se îndeplinește fără altă modificare decât înlocuirea lucrătorilor care desfășoară activitatea și supunerea lor unei întreprinderi diferite?

(¹) Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20).

Recurs introdus la 14 noiembrie 2014 de Éditions Odile Jacob SAS împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 5 septembrie 2014 în cauza T-471/11, Odile Jacob/Comisia

(Cauza C-514/14 P)

(2015/C 026/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Éditions Odile Jacob SAS (reprezentanți: J.-F. Bellis, O. Fréget și L. Eskenazi, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Lagardère SCA, Wendel

Concluziile recurente

- declararea prezentului recurs ca fiind admisibil și fondat;
- anularea Hotărârii Tribunalului din 5 septembrie 2014 în cauza T-471/11, *Éditions Odile Jacob SAS/Comisia Europeană*, și pronunțarea cu privire la litigiul care face obiectul acesteia;
- admiterea concluziilor prezentate de reclamantă în primă instanță și, prin urmare, anularea Deciziei nr. SG-Greffe(2011) D/C(2011)3503 din 13 mai 2011, adoptată în cauza COMP/M.2978 *Lagardère/Natexis/VUP* ca urmare a Hotărârii Tribunalului din 13 septembrie 2010 în cauza T-452/04, *Éditions Odile Jacob/Comisia Europeană*, prin care Comisia a aprobat încă o dată societatea Wendel în calitate de cumpărător al activelor cesionate în cadrul angajamentelor anexate la Decizia Comisiei din 7 ianuarie 2004 de autorizare a operațiunii de concentrare *Lagardère/Natexis/VUP*;
- obligarea Comisiei Europene și a intervenientelor la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii și procedurii de rectificare.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, reclamanta invocă trei motive.

În primul rând, reclamanta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept omițând să constate încălcarea de către Comisie a articolului 266 TFUE și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale. Viciul care a afectat legalitatea primei decizii de aprobare ar fi determinat și nelegalitatea deciziei atacate din moment ce aceasta nu ar fi remediat efectele lipsei de independență a mandatarului pe toată durata misiunii sale. Pe cale de consecință, adoptarea de către Comisie a deciziei atacate constituie, în opinia reclamantei, o atingere adusă normelor privind un proces echitabil și reduce la zero efectivitatea controlului jurisdicțional al actelor sale.

În al doilea rând, reclamanta apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că decizia de autorizare condiționată putea constitui un temei legal pentru o nouă decizie de aprobare.

În ultimul rând, reclamanta critică Tribunalul pentru încălcarea criteriilor juridice de apreciere a independenței cesionarului activelor cesionate față de cedent și pentru săvârșirea unor erori de drept și a unei denaturări a faptelor în legătură cu această apreciere.

**Recurs introdus la 17 noiembrie 2014 de Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.
împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 3 septembrie 2014 în cauza T-112/11,
Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Comisia Europeană**

(Cauza C-517/14 P)

(2015/C 026/20)

Limba de procedură: germană

Părțile

Recurentă: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (reprezențanți: M. Loschelder, V. Schoene, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Țărilor de Jos, Nederlandse Zuivelorganisatie

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate și anularea Regulamentului (UE) nr. 1121/2010 al Comisiei din 2 decembrie 2010 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Edam Holland (IGP)] ⁽¹⁾;

- în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată necesare suportate de procedurile primă instanță și în apel recurent.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs: Tribunalul consideră că recurenta nu are un interes de a exercita acțiunea, întrucât regulamentul atacat precizează că termenul „Edam” este generic. Or, formularea contestată din Regulamentul privind înregistrarea este doar tautologică. Prin urmare, contrar opiniei Tribunalului, anularea Regulamentului privind înregistrarea ar conferi membrilor săi un avantaj care ar justifica existența unui interes de a exercita acțiunea. Pentru acest motiv, acțiunea este admisibilă și pentru același motiv, este deopotrivă întemeiată. Astfel precizarea în cauză a fost autorizată de reclamanții olandezi. Prin urmare, Comisia a săvârșit o eroare prin faptul că nu a furnizat respectiva clarificare.

Al doilea motiv: recurenta a susținut că, în trecut, membrii săi au livrat lapte în Țările de Jos, care putea fi, și probabil a fost, prelucrat în brânză Gouda sau Edam. Tribunalul nu a dedus de aici existența unui interes de a exercita acțiunea. Într-adevăr, această argumentare este incorectă din punctul de vedere al situației de fapt. Tribunalul a denaturat astfel situația de fapt din cauză, susținerea fiind corectă. În plus, Tribunalul consideră că opoziția și acțiunea recurente nu au fost formulate în numele „producătorilor de lapte”. Și această afirmație constituie o denaturare a faptelor, întrucât opoziția a fost depusă în numele membrilor recurente, în măsura în care aceștia prelucrează laptele (laptele vândut în Țările de Jos ar fi lapte procesat) și comercializează lapte sau brânză.

Al treilea motiv: Tribunalul consideră că respingerea opoziției nu stabilește un interes de a exercita acțiunea propriu recurente. Astfel, din punct de vedere juridic, opoziția nu ar fi fost formulată de recurentă, ci de Republica Federală Germania. Aceasta nu este în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 510/2006 ⁽¹⁾, și, contrar opiniei Tribunalului, aspectul menționat nu a fost dezbătut de acesta nici în ceea ce privește regulamentul de bază. Între Regulamentul de bază nr. 510/2006 și regulamentul care l-a precedat, Regulamentul (CEE) nr 2081/92 ⁽²⁾, există diferențe pe care Tribunalul nu le-a examinat și care au drept consecință faptul că, în orice situație, sub reglementarea instituită prin Regulamentul de bază, opozanți precum recurenta își exercită propriile drepturi de opoziție.

Al patrulea motiv: Tribunalul a respins argumentul recurente potrivit căruia eticheta albastră referitoare la IGP a Uniunii conferă producătorilor olandezi un avantaj competitiv în raport cu membrii recurente. Este incorect. Avantajul competitiv există și dă naștere unui interes al membrilor recurente de a exercita o acțiune în anularea Regulamentului privind înregistrarea.

⁽¹⁾ JO L 317, p. 14.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO L 93, p. 12, Ediție specială, 03/vol. 71, p. 114).

⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2081/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO 1992 L 208, p. 1).

**Recurs introdus la 20 noiembrie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a treia) din 9 septembrie 2014 în cauza T-461/12, Hansestadt Lübeck/Comisia Europeană**

(Cauza C-524/14 P)

(2015/C 026/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche, R. Sauer, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Hansestadt Lübeck, anterior Flughafen Lübeck GmbH

Concluziile recurenței

- Anularea hotărârii atacate;
- declararea acțiunii formulate în prima instanță ca fiind inadmisibilă;
- cu titlu subsidiar: declararea acțiunii formulate în prima instanță ca fiind rămasă fără obiect;
- cu titlu subsidiar: declararea aspectului cuprins în al patrulea motiv al acțiunii, referitor o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE în legătură cu criteriul selectivității, ca fiind nefondat, iar în ceea ce privește celelalte aspecte ale celui de al patrulea motiv, precum și primul-al treilea motiv și al cincilea motiv, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- obligarea reclamantei în prima instanță la plata cheltuielilor de judecată din prima instanță și din recurs, respectiv, cu titlu subsidiar, în cazul trimiterii cauzei spre rejudecare la Tribunal, amânarea pronunțării deciziei referitoare la cheltuielile de judecată din prima instanță și din recurs.

Motivele și principalele argumente**Primul motiv: lipsa vizării individuale**

În opinia Tribunalului, Hansestadt Lübeck, în calitate de succesor în drepturi al întreprinderii publice care a operat aeroportul din Lübeck până la 1 ianuarie 2013, a fost vizat individual de decizia atacată, întrucât, prin acordarea unor ajutoare de stat, întreprinderea publică a exercitat competențe care i-ar fi fost delegate în mod exclusiv. Această concluzie se întemeiază pe următoarea situație de fapt: întreprinderea publică prezintă o propunere de regulament referitor la taxe unei autorități de reglementare de la nivelul landului, aceasta din urmă având competența să îl aprobe sau să îl respingă (punctele 29-34 din hotărârea în litigiu).

În opinia Comisiei, deși Tribunalul a stabilit în mod corect situația de fapt, cu toate acestea, a considerat în mod eronat că întreprinderea publică ce a operat aeroportul din Lübeck până la 1 ianuarie 2013 este o autoritate care acordă ajutorul și care a exercitat în nume propriu, în mod exclusiv, competențele care i-au fost delegate. Potrivit jurisprudenței Curții, în cadrul examinării chestiunii dacă un organism public sau privat care pune în aplicare o schemă de ajutor (precum întreprinderea publică ce a operat aeroportul din Lübeck până la 1 ianuarie 2013) este decisiv să se stabilească dacă acesta poate să își stabilească singur sau statul este acela care îi stabilește administrarea și politica ⁽¹⁾. Situația de fapt stabilită de Tribunal denotă că această competență este exercitată de stat, pentru două motive. Regulamentul referitor la taxe necesită autorizarea prealabilă din partea autorității de reglementare a landului. La rândul ei, autoritatea de reglementare trebuie să respecte dispozițiile federale privind taxele aeroportuare. Prin urmare, simpla împrejurare că operatorul aeroportuar trebuie să prezinte propunerea de regulament referitor la taxe nu are semnificația că își poate stabili el însuși administrarea și scopurile urmărite prin acest regulament.

Prin faptul că a constatat că această competență de realizare a unei etape pregătitoare pentru acordarea ajutoarelor (în speță, prezentarea propunerii de regulament referitor la taxe autorității de reglementare) reprezintă exercitarea unei competențe proprii de acordare a ajutorului, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, întrucât a interpretat foarte larg noțiunea „vizat individual”.

Al doilea motiv: lipsa interesului de a exercita acțiunea

Tribunalul consideră că Hansestadt Lübeck, în calitate de succesor în drepturi al întreprinderii publice care a operat aeroportul din Lübeck până la 1 ianuarie 2013, continuă să aibă interes de a exercita acțiunea și după vânzarea aeroportului din Lübeck unui investitor privat. Tribunalul nu a considerat necesar să constate dacă obligația de suspendare a schemei de ajutor a încetat la 1 ianuarie 2013, întrucât regulamentul referitor la taxe nu mai reprezenta un ajutor de stat din cauza faptului că nu mai fusese mobilizată nicio resursă de stat. Chiar într-o asemenea situație, în opinia Tribunalului, reclamanta în prima instanță și-a menținut interesul de a exercita acțiunea, întrucât procedura oficială de investigare nu fusese încă încheiată și, în consecință, decizia atacată producea încă efecte juridice.

Primul argument prezentat de Tribunal este neîntemeiat, întrucât și în lipsa unei decizii finale la încheierea procedurii oficiale de investigare, decizia atacată își poate pierde unicul efect juridic, și anume obligația de suspendare a măsurii de ajutor pe durata investigației, atunci când măsura de ajutor încetează pentru motive care nu au nicio legătură cu procedura oficială de investigare (în acest caz, privatizarea aeroportului).

Al doilea argument prezentat de Tribunal este în contradicție cu jurisprudența care impune un interes născut și actual. În speță, riscul unei suspendări a măsurii înainte de 1 ianuarie 2013 nu s-a produs, întrucât aeroportul a fost privatizat. Hansestadt Lübeck nu a dovedit că și-a menținut interesul de a exercita acțiunea după privatizarea aeroportului.

Pentru aceste motive, Tribunalul a constatat în mod eronat că reclamanta în prima instanță are un interes actual.

Al treilea motiv de recurs: interpretarea eronată a noțiunii de selectivitate în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

Pentru a putea să se stabilească dacă regulamentul referitor la taxe emis de o întreprindere publică este selectiv, în opinia Tribunalului trebuie să se examineze dacă acesta este nediscriminatoriu față de toți utilizatorii și utilizatorii potențiali ai mărfurilor sau ai serviciilor puse la dispoziție de această întreprindere (punctul 53 din hotărâre).

Această considerație este în contradicție flagrantă cu jurisprudența Curții, potrivit căreia o măsură nu reprezintă o măsură generală de politică fiscală sau de politică economică și, prin urmare, este selectivă numai atunci când se aplică numai unui anumit sector economic sau numai anumitor întreprinderi din acest sector economic⁽²⁾. Astfel, Curtea s-a pronunțat în sensul că prețurile preferențiale stabilite de întreprinderile publice pentru mărfuri și servicii sunt selective și atunci când ar fi putut fi luați în considerare toți utilizatorii și utilizatorii potențiali⁽³⁾. În Concluziile prezentate în cauza Deutsche Lufthansa, avocatul general Mengozzi a aplicat această jurisprudență tocmai într-o situație similară celei din prezenta cauză, și anume regulamentul referitor la taxele practicate de un aeroport care prevede reduceri pentru unii utilizatori mari, și a confirmat caracterul selectiv al măsurii⁽⁴⁾.

Al patrulea motiv: nemotivarea și motivarea contradictorie

Motivarea Tribunalului este eronată. În primul rând, lipsește o parte esențială a examinării caracterului selectiv, și anume stabilirea obiectivului urmărit prin regulamentul referitor la taxe, întrucât, luând în considerare acest sistem, trebuie stabilită întreprinderea care se află într-o situație comparabilă din punct de vedere juridic și factual. În al doilea rând, motivarea Tribunalului este contradictorie, întrucât, mai întâi, în aceasta se face aplicarea jurisprudenței referitoare la caracterul selectiv al măsurilor fiscale (punctele 51 și 53 din hotărârea în litigiu), iar ulterior în aceasta se constată că jurisprudența respectivă nu este relevantă (punctul 57 din hotărârea atacată).

Al cincilea motiv: aplicarea eronată a unui criteriu strict privind controlul jurisdicțional în cazul unei decizii de deschidere a procedurii

Deși Tribunalul menționează în mod corect criteriul juridic, în schimb, în motivarea acestuia, neglijează complet faptul că în speță este vorba despre o decizie de deschidere a procedurii oficiale de investigare, care este supusă unui control jurisdicțional redus, în special în ceea ce privește motivarea acesteia⁽⁵⁾. În hotărârea în litigiu, nu există nicio motivare a constatării că regulamentul referitor la taxe a fost atât de vădit neselectiv încât Comisia trebuia să se abțină să inițieze o procedură oficială de investigare.

⁽¹⁾ Hotărârea din 10 iulie 1986, DEFI/Comisia, Rec., p. 2649, punctul 18.

⁽²⁾ Hotărârile din 15 decembrie 2005, Italia/Comisia, C-66/02, Rec., p. I-10901, punctul 99, și Unicredito, C-148/04, Rec., p. I-11137, punctul 45.

⁽³⁾ A se vedea în special Hotărârea din 20 noiembrie 2003, GEMO, C-126/01, Rec., p. I-13769, punctele 35-39.

⁽⁴⁾ Concluziile prezentate la 27 iunie 2013 în cauza C-284/12, Deutsche Lufthansa, punctele 47-55.

⁽⁵⁾ A se vedea în ultimul rând Ordonanța Tribunalului din 10 iunie 2014, Stahlwerk Bous/Comisia, T-172/14 R, punctele 39-78 și jurisprudența citată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichts Berlin (Germania) la 21 noiembrie 2014 – Ukamaka Mary Jecinta Oruche și Nzubechukwu Emmanuel Oruche/Republica Federală Germania

(Cauza C-527/14)

(2015/C 026/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichts Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Ukamaka Mary Jecinta Oruche și Nzubechukwu Emmanuel Oruche

Pârâtă: Republica Federală Germania

Ceilalți participanți: primarului general al orașului Potsdam, Emeka Emmanuel Mary Oruche

Întrebările preliminare

Articolul 7 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții din dreptul național care condiționează prima intrare pe teritoriul federal a unui membru de familie al unui susținător al reîntregirii de dovedirea, înainte de intrare, a capacității membrului de familie de a se exprima în limba germană la un nivel elementar?

⁽¹⁾ JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164.

Recurs introdus la 21 noiembrie 2014 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 24 mai 2011 în cauza T-425/11, Grecia/Comisia

(Cauza C-530/14)

(2015/C 026/23)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouchagiar și P. J. Loewenthal, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Republica Elenă

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 11 septembrie 2014, notificată Comisiei la 12 septembrie 2014, în cauza T-425/11, Grecia/Comisia (ECLI: EU: T: 2014: 768);
- trimiterea cauzei la Tribunal în vederea pronunțării unei noi hotărâri;
- soluționarea de către Curte a cererii privind cheltuielile de judecată aferente prezentei proceduri odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

Recursul se întemeiază pe un unic motiv: Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod greșit articolul 107 alineatul (1) TFUE reținând că măsura în litigiu nu conferă un avantaj cazinourilor publice. Acest unic motiv de recurs invocat de Comisie este structurat în trei părți.

În primul rând, la punctele 52-58 din hotărârea atacată, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE reținând că nu se obțin avantaje pentru cazinourile publice din plata unui impozit mai mic pentru fiecare client care intră în cazinou în temeiul măsurii în litigiu, întrucât sumele plătite reprezentau 80 % din prețurile pentru biletul de intrare percepute de cazinourilor publice și private.

În al doilea rând, la punctele 9-68 din hotărârea atacată, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE reținând că nu este suficientă aprecierea de către Comisie a avantajului conferit de măsura în litigiu ca discriminare fiscală directă *de iure*, ci că Comisia ar fi trebuit să demonstreze existența unui avantaj pe baza unei analize economice a consecințelor măsurii în litigiu.

În al treilea rând, la punctele 74-80 din hotărârea atacată, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE reținând, pe de o parte, că practica intrării gratuite nu poate confirma avantajul conferit de măsura în litigiu, deoarece această măsură nu conferea un avantaj și, pe de altă parte, că pentru admiterea unui astfel de argument Comisia era ținută să demonstreze că, în practică, numărul de intrări gratuite acordate era excesiv de ridicat în raport cu finalitatea legislației elene, care a admis această practică, cu încălcarea condițiilor prevăzute de legislația națională în discuție.

Recurs introdus la 24 noiembrie 2014 de Vadzim Ipatau împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 23 septembrie 2014 în cauza T-646/11, Ipatau/Consiliul

(Cauza C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Vadzim Ipatau (reprezentant: M. Michaluskas, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurrentului

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 23 septembrie 2014 (cauza T-646/11);
- pronunțarea definitivă asupra litigiului sau trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

Recurrentul invocă patru motive în susținerea recursului formulat.

În primul rând, recurrentul consideră că Tribunalul a încălcat dreptul la protecție jurisdicțională efectivă prin faptul că nu a recunoscut efectul suspensiv al formulării unei cereri de ajutor judiciar în privința termenului prevăzut pentru introducerea unei acțiuni în anulare împotriva actului atacat.

În al doilea rând, aceasta reproșează Tribunalului că a încălcat dreptul la apărare. Astfel, Tribunalul ar fi statuat că Consiliul nu avea obligația să comunice recurrentului elementele reținute împotriva sa și nici să îi acorde posibilitatea să fie ascultat înainte de adoptarea Deciziei 2012/642/PESC ⁽¹⁾ și al Regulamentului de punere în aplicare nr. 1017/2012 ⁽²⁾.

În al treilea rând, Tribunalul ar fi comis o eroare de drept considerând că motivele prevăzute în actele în litigiu prezintă un caracter suficient.

În ultimul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept considerând că actele în litigiu nu erau disproporționate.

⁽¹⁾ Decizia 2012/642/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Belarus (JO L 285, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1017/2012 al Consiliului din 6 noiembrie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 8a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2006 privind măsurile restrictive împotriva Belarus (JO L 307, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Castellón (Spania) la 27 noiembrie 2014 – Juan Carlos Sánchez Morcillo și María del Carmen Abril García/ Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Cauza C-539/14)

(2015/C 026/25)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Castellón

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Juan Carlos Sánchez Morcillo și María del Carmen Abril García

Pârâtă: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Întrebarea preliminară

Articolul 7 alineatul 1 din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾, coroborat cu articolul 47, cu articolul 34 alineatul (3) și cu articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽²⁾, trebuie interpretat în sensul că se opune unei norme procesuale care, precum articolul 695 alineatul 4 din Codul spaniol de procedură civilă, atunci când reglementează calea de atac împotriva deciziei prin care se soluționează contestația la executare care are ca obiect bunuri ipotecate sau gajate, permite atacarea cu apel doar a ordonanței prin care se dispune încetarea procedurii de executare, neaplicarea unei clauze abuzive sau respingerea contestației întemeiate pe caracterul abuziv al unei clauze, ceea ce are ca rezultat direct faptul că vânzătorul sau furnizorul care a inițiat executarea are la dispoziție mai multe căi de atac decât consumatorul executat?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

⁽²⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

Recurs introdus la 27 noiembrie 2014 de DK Recycling und Roheisen GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 26 septembrie 2014 în cauza T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: DK Recycling und Roheisen GmbH (reprezentanți: S. Altenschmidt și P.-A. Schütter, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 26 septembrie 2014 în cauza T-630/13 în măsura în care, la punctul 2 din dispozitiv se respinge în rest acțiunea;

- admiterea integrală a concluziilor prezentate în primă instanță în cererea introductivă, anulând articolul 1 alineatul (1) din Decizia Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (C/2013) 5666, 2013/448/UE ⁽¹⁾, în măsura în care acesta respinge înscrierea instalațiilor enumerate sub codurile identificatorilor de instalație DE000000000001320 și DE-new-14220-0045, enumerați la punctul A din anexa I, pe lista instalațiilor aflate sub incidența Directivei 2003/87/CE, prezentate de Germania Comisiei potrivit articolului 11 alineatul (1) din această din urmă directivă, precum și cantitățile anuale provizorii corespunzătoare de cote de emisii care trebuie alocate cu titlu gratuit acestor instalații;
- cu titlu subsidiar, anularea hotărârii menționate la prima liniuță și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta critică încălcarea dreptului Uniunii în sensul articolului 58 primul paragraf teza a doua, ipoteza a treia din Statutul Curții de Justiție. Încalcând drepturile fundamentale și principiul proporționalității, Tribunalul a considerat compatibil cu dreptul Uniunii refuzul Comisiei de a aloca cote de emisii cu titlu gratuit pe baza unei clauze a unui stat membru privind dificultăți nejustificate. Hotărârea atacată încalcă drepturile pe care recurenta le are în baza articolelor 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Recurenta arată, în temeiul motivului invocat, că, în Decizia 2011/278/UE, Comisia nu a prevăzut în cadrul dispozițiilor privind alocarea de cote de emisii cu titlu gratuit nicio precauție care să vizeze o protecție individuală suficientă a drepturilor fundamentale. În temeiul Deciziei 2011/278/UE, alocarea de cote de emisii cu titlu gratuit are loc potrivit unor factori de calcul standard. Cu toate acestea, decizia nu prevede dispoziții care să permită alocarea de cote suplimentare de emisii cu titlu gratuit atunci când, prin aplicarea factorilor de calcul standard, alocarea determină în cazuri individuale o sarcină excepțională sau dificultăți nejustificate.

Respingerea acțiunii încalcă principiile fundamentale ale cartei și principiul proporționalității. Tribunalul s-a limitat să ia în considerare efectul sarcinii tipice a sistemului de comercializare a cotelor de emisii și a sistemului de alocare în temeiul Deciziei 2011/278/UE. Contrar jurisprudenței Curții, Tribunalul a ignorat complet protecția individuală necesară a drepturilor fundamentale ale recurente.

⁽¹⁾ JO L 240, p. 27.

**Recurs introdus la 2 decembrie 2014 de Arctic Paper Mochenwangen GmbH împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a cincea) din 26 septembrie 2014 în cauza T-634/13, Arctic Paper
Mochenwangen GmbH/Comisia Europeană**

(Cauza C-551/14 P)

(2015/C 026/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (reprezentant: S. Kobes, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

1. Anularea Hotărârii Tribunalului din 26 septembrie 2014 în cauza T-634/13, prin care a fost respinsă acțiunea;

2. admiterea concluziilor prezentate în cererea introductivă în primă instanță de anulare a articolului 1 alineatul (1) din decizia Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului [C(2013) 5666, 2013/448/UE] ⁽¹⁾ (JO L 240, p. 27), în măsura în care prin aceasta au fost respinse atât includerea instalației menționate cu identificatorul de instalație DE000000000000563 în anexa I litera A la lista privind instalațiile care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE ⁽²⁾, comunicată de Germania Comisiei în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, cât și cantitățile anuale preliminare corespunzătoare ale cotelor de emisii care trebuie alocate cu titlu gratuit acestei instalații;
3. cu titlu subsidiar, anularea hotărârii menționate la punctul 1 și trimiterea cauzei la Tribunal spre judecare;
4. obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta critică încălcarea dreptului Uniunii în sensul articolului 58 primul paragraf a doua și a treia teză din Statutul Curții de Justiție. Tribunalul a considerat, încălcând drepturile fundamentale și principiul proporționalității, că este compatibil cu dreptul Uniunii refuzul Comisiei de a alocă cu titlu gratuit cote de emisie în temeiul unei clauze privind situații extreme a statului membru. Hotărârea atacată încalcă drepturile recurente întemeiate pe articolele 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În cadrul motivului de recurs invocat, recurenta susține că în Decizia 2011/278/UE ⁽³⁾, Comisia nu a prevăzut în reglementarea privind cotele de emisie alocate cu titlu gratuit nicio dispoziție privind suficiența protecției individuale a drepturilor fundamentale. În temeiul Deciziei 2011/278/UE, alocarea de cotele de emisie cu titlu gratuit se face prin intermediul unei formule de calcul standardizate. Decizia nu prevede însă nicio dispoziție care permite alocarea gratuită de cote de emisie suplimentare în cazurile în care alocarea prin utilizarea formulei de calcul standardizate conduce la costuri excepționale sau la dificultăți excesive în situațiile individuale.

Respingerea cererii încalcă drepturile fundamentale din cartă și principiul proporționalității. Tribunalul s-a limitat să ia în considerare efectul pe care îl au costurile normale ale schemei de comercializare a certificatelor de emisie și ale sistemului de alocare potrivit Deciziei 2011/278/UE. Contrar jurisprudenței Curții de Justiție, Tribunalul a ignorat în totalitate necesara protecție individuală a drepturilor fundamentale ale recurente.

⁽¹⁾ JO L 240, p.27

⁽²⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32, Ediție specială, vol.10, p.78)

⁽³⁾ Decizia Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, p.1)

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2014 – Castelnou Energía/Comisia

(Cauza T-57/11) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Energie electrică — Compensarea costurilor suplimentare de producție — Obligația de serviciu public de a produce anumite volume de energie electrică pornind de la cărbune indigen — Mecanism de dispecerizare prioritară — Decizie de a nu ridica obiecții — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața internă — Acțiune în anulare — Afectare individuală — Afectarea substanțială a poziției concurențiale — Admisibilitate — Nedeschiderea procedurii oficiale de investigare — Dificultăți serioase — Serviciu de interes economic general — Securitatea aprovizionării cu energie electrică — Articolul 11 alineatul (4) din Directiva 2003/54/CE — Libera circulație a mărfurilor — Protecția mediului — Directiva 2003/87/CE”]

(2015/C 026/28)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Castelnou Energía, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: inițial E. Garayar Gutiérrez, ulterior C. Fernández Vicién, A. Pereda Miquel și C. del Pozo de la Cuadra, ulterior C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril și D. Antón Vega și în sfârșit C. Fernández Vicién, L. Pérez de Ayala Becerril și C. Vila Gisbert, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: É. Gippini Fournier și C. Urraca Caviedes, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Greenpeace-España (Madrid, Spania) (reprezentanți: inițial N. Ersbøll, S. Rating și A. Criscuolo, ulterior N. Ersbøll și S. Rating, avocați)

Interveniente în susținerea pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial J. Rodríguez Cárcamo, ulterior M. Muñoz Pérez și N. Díaz Abad, ulterior N. Díaz Abad și S. Centeno Huerta și în sfârșit A. Rubio González și M. Sampol Pucurull, abogados del Estado), Hidroeléctrica del Cantábrico, SA (Oviedo, Spania) (reprezentanți: J. Álvarez de Toledo Saavedra și J. Portomeñe López, avocați), E.ON Generación, SL (Santander, Spania) (reprezentanți: inițial E. Sebastián de Erice Malo de Molina și S. Rodríguez Bajón, ulterior S. Rodríguez Bajón, avocați), Comunidad Autónoma de Castilla y León (reprezentanți: inițial K. Desai, solicitor, S. Císnal de Ugarte și M. Peristeraki, avocați, ulterior S. Císnal de Ugarte) și Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) (Madrid, Spania) (reprezentanți: inițial K. Desai, solicitor, S. Císnal de Ugarte și M. Peristeraki, avocați, ulterior S. Císnal de Ugarte și A. Baumann, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 4499 a Comisiei din 29 septembrie 2010 privind ajutorul de stat N 178/2010 notificat de Regatul Spaniei sub forma unei compensări a serviciului public asociate unui mecanism de dispecerizare prioritară în favoarea centralelor de producție de energie electrică care utilizează cărbune indigen.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Castelnou Energía, SL suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

- 3) *Regatul Spaniei, Greenpeace-España, Hidroeléctrica del Cantábrico, SA, E.ON Generación, SL, Comunidad Autónoma de Castilla y León și Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 80, 12.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 2 decembrie 2014 – Italia/Comisia

(Cauza T-661/11) ⁽¹⁾

[„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Produse lactate — Venituri alocate — Controale cheie — Tardivitate — Corecție financiară forfetară — Temei juridic — Articolul 53 din Regulamentul (CE) nr. 1605/2002 — Recurență”]

(2015/C 026/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistat de G. Aiello și P. Grasso, avvocati dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Rossi și D. Nardi, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare 2011/689/UE a Comisiei din 14 octombrie 2011 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 270, p. 33), în măsura în care impune Republicii Italiene o corecție financiară forfetară în cuantum de 70 912 382 de euro pentru nereguli în cadrul controalelor privind cotele de lapte, identificate în regiunile italiene Abruzzo, Lazio, Marche, Puglia, Sardinia, Calabria, Friuli Venezia Giulia și Valle d'Aosta, în timpul anilor de cotă 2004/2005, 2005/2006 și 2006/2007

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Comisia Europeană.*

⁽¹⁾ JO C 49, 18.2.2012.

Hotărârea Tribunalului din 2 decembrie 2014 – Boehringer Ingelheim Pharma/OAPI – Nepentes Pharma (Momarid)

(Cauza T-75/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare verbale Momarid — Marca comunitară verbală anterioară LONARID — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Public relevant — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2015/C 026/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG (Ingelheim, Germania) (reprezentanți: inițial V. von Bomhard și D. Slopek, ulterior V. von Bomhard, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Nepentes Pharma sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: C. Bercial Arias, K. Dimidjian-Lecompte și C. Casalonga, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 noiembrie 2012 (cauza R 2292/2011-4), privind o procedură de opoziție între Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG și Nepentes S.A.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 28 noiembrie 2012 (cauza R 2292/2011-4) în ceea ce privește „produse chimice de uz farmaceutic”.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 101, 6.4.2013.

Hotărârea Tribunalului din 3 decembrie 2014 – Max Mara Fashion Group/OAPI – Mackays Stores (M&Co.)

(Cauza T-272/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative M&Co. — Mărci comunitare și naționale figurative anterioare MAX&Co. — Marca națională verbală anterioară MAX&CO. — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 026/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Max Mara Fashion Group Srl (Torino, Italia) (reprezentant: F. Terrano, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Regatul Unit) (reprezentanți: A. Gould, K. Passmore, solicitors, J. Baldwin, barrister, și M. Howe, QC)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 7 martie 2013 (cauza R 1199/2012-2), privind o procedură de opoziție între Max Mara Fashion Group Srl și Mackays Stores Ltd

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Max Mara Fashion Group Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013.

Hotărârea Tribunalului din 4 decembrie 2014 – Sales & Solutions/OAPI – Inceda (WATT și WATT)**(Cauzele conexate T-494/13 și T-495/13) ⁽¹⁾****[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă WATT și marca comunitară verbală WATT — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]**

(2015/C 026/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sales & Solutions GmbH (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: K. Gründig-Schnelle, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Inceda Holding GmbH (Köln, Germania) (reprezentanți: J. Wald și D. Thrun, avocați)

Obiectul

În cauza T-494/13, acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs din 15 iulie 2013 (cauza R 1192/2012-4) iar în cauza T-495/13, acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs din 15 iulie 2013 (cauza R 1193/2012-4), referitoare la proceduri de declarare a nulității între Inceda Holding GmbH și Sales & Solutions GmbH.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Sales & Solutions GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată precum și cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și de Inceda Holding GmbH în cauzele conexate T-494/13 și T-495/13.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Hotărârea Tribunalului din 4 decembrie 2014 – BSH/OAPI – LG Electronics (compressor technology)**(Cauza T-595/13) ⁽¹⁾****[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative compressor technology — Mărci naționale verbale anterioare KOMPRESSOR — Motiv relativ de refuz — Refuz parțial de înregistrare — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]**

(2015/C 026/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Germania) (reprezentant: S. Biagosch, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: M. Fischer și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: LG Electronics, Inc. (Seul, Coreea de Sud)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 5 septembrie 2013 (cauza R 1176/2012-1) privind o procedură de opoziție între LG Electronics, Inc. și BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 39, 8.2.2014.

Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Ledra Advertising/Comisia și BCE

(Cauza T-289/13) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de sprijin pentru stabilitatea Ciprului — Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)

(2015/C 026/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ledra Advertising Ltd (Nicosia, Cipru) (reprezentanți: C. Paschalides, solicitor, și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders și J.-P. Keppenne, agenți) și Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan și F. Athanasiou, agenți, asistați de W. Bussian, W. Devroe și D. Arts, avocați)

Obiectul

În primul rând, o cerere de anulare a punctelor 1.23-1.27 din Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și Mecanismul European de Stabilitate (MES) la 26 aprilie 2013, și, în al doilea rând, o cerere de despăgubire pentru prejudiciul pretins suferit de reclamantă ca urmare a includerii în protocolul de acord a punctelor 1.23-1.27 și a încălcării obligației de supraveghere de către Comisie

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Ledra Advertising Ltd suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Banca Centrală Europeană (BCE).

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – CMBG/Comisia și BCE**(Cauza T-290/13) ⁽¹⁾****(„Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de susținere a stabilității în Cipru — Protocol de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)****(2015/C 026/35)****Limba de procedură: engleza****Părțile**

Reclamantă: CMBG Ltd (Tortola, Insulele Virgine Britanice, Regatul Unit) (reprezentanți: C. Paschalides, solicitor și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders și J.-P. Keppenne, agenți) și Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan și F. Athanasiou, agenți, asistați de W. Bussian, W. Devroe și D. Arts, avocați)

Obiectul

În primul rând, cerere de anulare a punctelor 1.23-1.27 din Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și Mecanismul european de stabilitate (MES) la 26 aprilie 2013, și, în al doilea rând, cerere de reparare a prejudiciului pretins suferit de reclamantă ca urmare a includerii punctelor 1.23-1.27 în protocolul de acord și ca urmare a încălcării obligației de supraveghere a Comisiei.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă CMBG Ltd să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Banca Centrală Europeană (BCE).

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Eleftheriou și Papachristofi/Comisia și BCE**(Cauza T-291/13) ⁽¹⁾****(„Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de susținere a stabilității în Cipru — Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)****(2015/C 026/36)****Limba de procedură: engleza****Părțile**

Reclamante: Andreas Eleftheriou (Dherynia, Cipru), Eleni Eleftheriou (Dherynia) și Lilia Papachristofi (Dherynia) (reprezentanți: C. Paschalides, solicitor, și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders și J.-P. Keppenne, agenți) și Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan și F. Athanasiou, agenți, asistați de W. Bussian, de W. Devroe și de D. Arts, avocați)

Obiectul

În primul rând, cerere de anulare a punctelor 1.23-1.27 din Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și Mecanismul european de stabilitate (MES) la 26 aprilie 2013 și, în al doilea rând, cerere de reparare a prejudiciului pretins suferit de reclamanți ca urmare a includerii punctelor 1.23-1.27 din Protocolul de acord în acesta din urmă și a unei încălcări a obligației de supraveghere a Comisiei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Domnul Andreas Eleftheriou și doamnele Eleni Eleftheriou și Lilia Papachristofi sunt obligați să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Banca Centrală Europeană (BCE).*

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Evangelou/Comisia și BCE

(Cauza T-292/13) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de susținere a stabilității în Cipru — Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)

(2015/C 026/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Christos Evangelou (Derynia, Cipru) și Yvonne Evangelou (Derynia) (reprezentanți: C. Paschalides, solicitor și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders și J. P. Keppenne, agenți) și Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan și F. Athanasiou, agenți, asistați de W. Bussian, de W. Devroe și de D. Arts, avocați)

Obiectul

În primul rând, cerere de anulare a punctelor 1.23-1.27 din Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și Mecanismul european de stabilitate (MES) la 26 aprilie 2013 și, în al doilea rând, cerere de reparare a prejudiciului pretins suferit de reclamanți ca urmare a includerii punctelor 1.23-1.27 din Protocolul de acord în acesta din urmă și a unei încălcări a obligației de supraveghere a Comisiei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea
- 2) *Domnul Christos Evangelou și doamna Yvonne Evangelou sunt obligați să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Banca Centrală Europeană (BCE).*

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Theophilou/Comisia și BCE(Cauza T-293/13) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de susținere a stabilității în Cipru — Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)

(2015/C 026/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Christos Theophilou (Nicosia, Cipru) și Eleni Theophilou (Nicosia, Cipru) (reprezentanți: C. Paschalides, solicitor, și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders și J.-P. Keppenne, agenți) și Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan și F. Athanasiou, agenți, asistați de W. Bussian, de W. Devroe și de D. Arts, avocați)

Obiectul

În primul rând, cerere de anulare a punctelor 1.23-1.27 din Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și Mecanismul european de stabilitate (MES) la 26 aprilie 2013 și, în al doilea rând, cerere de reparare a prejudiciului pretins suferit de reclamanți ca urmare a includerii punctelor 1.23-1.27 din Protocolul de acord în acesta din urmă și a unei încălcări a obligației de supraveghere a Comisiei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Christos Theophilou și doamna Eleni Theophilou sunt obligați să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Banca Centrală Europeană (BCE).

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – Fialtor/Comisia și BCE(Cauza T-294/13) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare și în despăgubire — Program de susținere a stabilității în Cipru — Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și MES — Competența Tribunalului — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)

(2015/C 026/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fialtor Ltd (Belize City, Belize) (reprezentanți: C. Paschalides, solicitor, și A. Paschalides, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders și J.-P. Keppenne, agenți) și Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: A. Sáinz de Vicuña Barroso, N. Lenihan și F. Athanasiou, agenți, asistați de W. Bussian, de W. Devroe și de D. Arts, avocați)

Obiectul

În primul rând, cerere de anulare a punctelor 1.23-1.27 din Protocolul de acord privind politica de condiționalitate economică specifică, încheiat între Republica Cipru și Mecanismul european de stabilitate (MES) la 26 aprilie 2013 și, în al doilea rând, cerere de reparare a prejudiciului pretins suferit de reclamantă ca urmare a includerii punctelor 1.23-1.27 din Protocolul de acord în acesta din urmă și a unei încălcări a obligației de supraveghere a Comisiei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fialtor Ltd este obligat să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Banca Centrală Europeană (BCE).

⁽¹⁾ JO C 226, 3.8.2013.

Ordonanța Tribunalului din 11 noiembrie 2014 – LemonAid Beverages/OAPI – Pret a Manger (Europe) (Lemonaid)

(Cauza T-298/13) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Retragera cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului”)

(2015/C 026/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: LemonAid Beverages GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: U. Lüken și J. Natzel, avocați, și P. Brownlow, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Pret a Manger (Europe) Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: A. Tsoutsanis, avocat, și S. Croxon, solicitor)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 13 martie 2013 (cauza R 276/2012-2), privind o procedură de declarare a nulității între Pret a Manger (Europe) Ltd și LemonAid Beverages GmbH.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului.
- 2) Reclamanta și intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și fiecare câte jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de pârât.

⁽¹⁾ JO C 215, 27.7.2013.

Ordonanța Tribunalului din 10 noiembrie 2014 – DelSolar (Wujiang)/Comisia**(Cauza T-320/13) ⁽¹⁾****[„Dumping — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare sau expediate din China — Taxă antidumping provizorie — Nepronunțare asupra fondului”]**

(2015/C 026/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: DelSolar (Wujiang) Ltd (Wujiang City, China) (reprezentanți: inițial L. Catrain González, avocat, E. Wright și H. Zhu, barristers, ulterior L. Catrain González și E. Wright)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și T. Maxian Rusche, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 513/2013 al Comisiei din 4 iunie 2013 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 182/2013 prin care se supun înregistrării importurile de acest tip originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 152, p. 5), în măsura în care se aplică reclamantei

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 215, 27.7.2013.

Ordonanța Tribunalului din 21 octombrie 2014 – Gappol Marzena Porczyńska/OAPI – Gap (ITM) (GAPPol)**(Cauza T-125/14) ⁽¹⁾****[„Marcă comunitară — Procedura opoziției — Revocarea deciziei atacate — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului”]**

(2015/C 026/42)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polonia) (reprezentant: J. Gwiazdowska, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, California, Statele Unite) (reprezentant: M. Siciarek, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei camerei întâi de recurs a OAPI din 2 decembrie 2013 (cauza R 686/2013-1) referitoare la o procedură de opoziție între Gap (ITM), Inc. și PP Gappol Marzena Porczyńska.

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului acțiunii.*
- 2) *Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de PP Gappol Marzena Porczyńska și Gap (ITM), Inc.*

⁽¹⁾ JO C 142, 12.5.2014.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 27 noiembrie 2014 – SEA/Comisia**(Cauza T-674/14 R)**

(„Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Obligație de a recupera un ajutor acordat de operatorul public al unui aeroport în favoarea unei societăți filiale însărcinate cu servicii de administrare — Lichidarea societății respective — Constituirea unei noi societăți însărcinate cu servicii de administrare — Decizie a Comisiei de deschidere a procedurii oficiale de investigare în materia ajutoarelor de stat în vederea examinării existenței unei continuități economice între cele două societăți — Cerere de suspendare a executării — Inadmisibilitate vădită a acțiunii principale — Inadmisibilitate — Lipsa urgenței”)

(2015/C 026/43)*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Società per azioni esercizi aeroportuali (SEA) (Segrate, Italia) (reprezentanți: F. Gatti, J.-F. Bellis, F. Di Gianni și A. Scalini, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë și G. Conte, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii prin care se urmărește, în esență, suspendarea executării Deciziei C(2014) 4537 final a Comisiei din 9 iulie 2014 de deschidere a procedurii oficiale de investigare, în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE, cu privire la constituirea societății Airport Handling [SA.21420 (2014/NN) – Italia – Constituirea Airport Handling]

Dispozitivul

- 1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*
 - 2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*
-

Ordonanța președintelui Tribunalului din 28 noiembrie 2014 – Airport Handling/Comisia**(Cauza T-688/14 R)**

(„Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Obligație de a recupera un ajutor acordat de operatorul public al unui aeroport în favoarea unei societăți filiale însărcinate cu servicii de gestiune — Intrarea în lichidare a respectivei societăți — Constituirea unei noi societăți însărcinate cu servicii de gestiune — Decizia Comisiei de a deschide procedura oficială de investigare în materie de ajutoare de stat în scopul de a examina existența unei continuități economice între cele două societăți — Cerere de suspendare a executării — Inadmisibilitate vădită a acțiunii principale — Inadmisibilitate — Lipsa urgenței”)

(2015/C 026/44)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Airport Handling SpA (Somma Lombardo, Italia) (reprezentanți: R. Cafari Panico și F. Scarpellini, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Noë și G. Conte, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii având ca obiect, în esență, suspendarea executării Deciziei C(2014) 4537 final din 9 iulie 2014 de deschidere a procedurii oficiale de investigare în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE privind constituirea societății Airport Handling [SA.21420 (2014/NN) – Italia – Constituirea Airport Handling]

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 29 septembrie 2014 dată în cauza T-688/14 R.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii din 27 octombrie 2014 – Diktyo Amyntikon Viomichanion Net/Comisia**(Cauza T-703/14 R)**

[„Procedură privind măsurile provizorii — Subvenții — Al Șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Notă de debit adresată unui cocontractant — Cerere de suspendare a executării — Cauză care nu poate face obiectul adoptării de măsuri provizorii”]

(2015/C 026/45)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Diktyo Amyntikon Viomichanion Net AEVE (Kaisariani, Grecia) (reprezentant: K. Damis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării unei note de debit adresate reclamantei în cadrul unui acord de subvenționare și a oricărui alt act conex

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2014 – Segimerus/OAPI – Ergo Versicherungsgruppe (ELGO)**(Cauza T-750/14)**

(2015/C 026/46)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Segimerus Ltd (Preston, Regatul Unit) (reprezentant: F. Henkel, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Ergo Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Germania)**Datele privind procedura în fața OAPI***Solicitantul:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca comunitară verbală „ELGO” – cererea de înregistrare nr. 10 292 498*Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 22 august 2014 în cauza R 473/2014-4**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- anularea deciziei diviziei de opoziție și trimiterea cauzei în fața diviziei de opoziție spre rejudecare;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate și trimiterea cauzei în fața camerei de recurs spre rejudecare;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat*Încălcarea articolului 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009*

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2014 – Ice Mountain Ibiza/OAPI – Etyam (ocean beach club ibiza)**(Cauza T-753/14)**

(2015/C 026/47)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spania) (reprezentanți: J. L. Gracia Albero și F. Miazetto, avocați)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Etyam, SL (Insulele Baleare, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „ocean beach club ibiza” – Cererea de înregistrare nr. 10 610 491

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție parțială

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 31 iulie 2014 în cauza R 2293/2013-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv cele efectuate până în prezent în fața diviziei de opoziție și a Camerei întâi de recurs a OAPI în procedurile anterioare care au determinat formularea prezentei acțiuni.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2014 – Herbert Smith Freehills/Comisia

(Cauza T-755/14)

(2015/C 026/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Herbert Smith Freehills LLP (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: P. Wytinck, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei GESTDEM 2014/2070 a Comisiei Europene din 24 septembrie 2014 și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită anularea Deciziei GESTDEM 2014/2070 din 24 septembrie 2014, prin care Comisia a respins cererea de acces, formulată de reclamantă în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, la anumite documente legate de adoptarea Directivei 2014/40/EU a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei 2001/37/CE ⁽²⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 prin aceea că niciunul dintre documentele nedivulgate identificate de Comisie nu intră în domeniul de aplicare al excepției privind protecția procedurilor judiciare.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 prin aceea că anumite documente nedivulgate identificate de Comisie nu intră în domeniul de aplicare al excepției privind protecția consultanței juridice.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 prin aceea că un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentelor identificate, potrivit cererii de acces formulate de reclamantă.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(²) JO L 127, p. 1.

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2014 – European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-764/14)

(2015/C 026/49)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg) și Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: M. Sfyri și I. Ampazis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene Ares(2014) 2903214 din 5 septembrie 2014 prin care Comisia a respins oferta reclamantelor în cadrul cererii de ofertă prin procedură restrânsă EuropeAid/135040/C/SER/MULTI;
- repunerea în situația anterioară și
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată ale reclamantelor.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă ceea ce urmează.

În opinia acestora, decizia atacată trebuie să fie anulată în temeiul articolului 263 TFUE pentru următoarele motive:

În primul rând, experiența participanților a fost evaluată în cursul procedurii de atribuire, deși aceasta fusese deja examinată în etapa preselecției.

În al doilea rând, Comisia a încălcat obligația de motivare a propriei decizii, furnizând explicații insuficiente pentru clasificarea ofertei tehnice a reclamantelor și necomunicând compunerea integrală a consorțiului declarat câștigător și caracteristicile esențiale ale ofertei economice.

În al treilea rând, Comisia a săvârșit o serie de erori vădite de apreciere în ceea ce privește oferta tehnică a reclamantelor, încălcând în același timp principiul egalității de tratament a participanților.

În al patrulea rând, Comisia a încălcat regulamentul financiar și principiul transparenței prevăzut de acesta.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2014 – Italia/Comisia**(Cauza T-770/14)**

(2015/C 026/50)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Republica Italia (reprezentanți: P. Gentili, avvocato dello Stato, și G. Palmieri, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea notei din 11 septembrie 2014 [referința Ares (2014) 2975571] prin care Comisia Europeană a comunicat Republicii Italiene dezangajarea automată la 31 decembrie 2013 a unor resurse aferente obligațiilor FESR prevăzute de Programul de cooperare transfrontalieră dintre Italia și Malta 2007-2013; și, pronunțându-se pe fond, declararea admisibilității cheltuielilor de judecată și a cererilor de plată care fac obiectul cauzei.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe nemotivare în sensul articolului 296 alineatul (2) TFUE

- Se arată în această privință că în decizia atacată, prin aceea că s-a afirmat numai că eroarea conținută în titlul deciziei de modificare din 31 decembrie 2012 nu a avut niciun efect asupra deciziei înseși și asupra implementării programului, Comisia ar fi omis să ia în considerare relevanța faptului că deciziile privind cheltuielile adoptate de regiune trebuiau să fie controlate anticipat de Curtea de Conturi, că între pronunțarea rectificării și efectuarea acestora trec patru luni fără a se cunoaște motivele, ceea ce poate induce dubiul că rectificarea care trebuia adusă era mai importantă decât cea limitată numai la decizia din 31 decembrie 2012, iar Curtea de Conturi a confirmat că acțiunea întreprinsă de regiune, care s-a abținut de la adoptarea obligațiilor înainte să cunoască în mod oficial rectificarea (la 28 martie 2013), a fost corectă, lăsând astfel să se înțeleagă că ar fi fost incorectă acțiunea contrară.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului parteneriatului în administrarea fondurilor structurale și a principiilor cooperării între statele membre și instituțiile europene și respectării structurii și identității constituționale a statelor membre

- Se arată în această privință că Comisia nu a cooperat cu statul membru pentru ca acesta să poată implementa programul operativ în modul cel mai eficient, cu evitarea descalificărilor și că a neglijat să ia în considerare, printre altele, obligațiile procedurale de control intern, în special ale Curții de Conturi, pe care statul trebuia să le respecte.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 96 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999.

- Se arată în această privință că situația care s-a creat în speță constituia de fapt o cauză de forță majoră care împiedica prezentarea cererii de plată aferentă proiectelor vizate de decizia de modificare. Astfel, eroarea inițială săvârșită de Comisie în notificarea deciziei, promisiunea imediat succesivă de corectare rapidă numai a titlului, tăcerea care a fost însă menținută timp de patru luni și care a sugerat că existau alte erori și vicii mai importante care trebuiau corectate au împiedicat complet autoritățile administrative naționale să organizeze procedura de gestionare a proiectului până la cererea de plată.

4. În ultimul rând, în cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta invocă încălcarea principiului proporționalității.

Acțiune introdusă la 17 noiembrie 2014 – Ica Foods/OAPI – San Lucio (GROK)

(Cauza T-774/14)

(2015/C 026/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Ica Foods SpA (Pomezia, Italia) (reprezentant: A. Nespega, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Italia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca în litigiu: marca verbală „GROK” – marca comunitară nr. 4 439 956.

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 9 septembrie 2014 în cauza R 1815/2013-2.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate referitoare la procedura de declarare a nulității nr. 6374C împotriva înregistrării mărcii comunitare GROK nr. 4439956 pentru încălcarea articolelor 62 și 63 din Regulamentul privind marca comunitară și/sau pentru încălcarea articolului 8 din Regulamentul nr. 40/94 și/sau pentru vicii de motivare, pentru motivele expuse mai sus;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolelor 62 și 63 din Regulamentul privind marca comunitară întrucât OAPI nu a notificat reclamantei termenul de depunere a observațiilor cu privire la calea de atac, cu încălcarea principiului contradictorialității;
- încălcarea articolului 8 din Regulamentul nr. 40/94 și vicii de motivare în ceea ce privește similitudinea dintre produsele lactate ale San Lucio și produsele care fac obiectul înregistrării mărcilor aparținând ICA;

- încălcarea articolului 8 din Regulamentul nr. 40/94 și vicii de motivare în ceea ce privește similitudinea dintre marca GROK aparținând San Lucio și marca CRIK CROK aparținând ICA;
- încălcarea articolului 8 din Regulamentul nr. 40/94 și vicii de motivare în ceea ce privește notorietatea mărcii CRIK CROK aparținând ICA.

Ațiune introdusă la 26 noiembrie 2014 – Fon Wireless/OAPI – Henniger (NEOFON – FON ET AL.)

(Cauza T-777/14)

(2015/C 026/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Fon Wireless Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Devaureix și L. Montoya Terán, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Andreas Henniger (Starnberg, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „Neofon” – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 674 893.

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 15 septembrie 2014 în cauza R 2519/2013-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și, în consecință, adoptarea măsurilor care se impun pentru a asigura caracterul efectiv al deciziei Curții;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 26 noiembrie 2014 – Ugly/OAPI – Group Lottuss (COYOTE UGLY)

(Cauza T-778/14)

(2015/C 026/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Ugly, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentanți: T. St Quintin, Barrister, K. Gilbert și C. Mackey, Solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Group Lottuss Corp., SL (Barcelona, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „COYOTE UGLY” – cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 1 226 198

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 16 septembrie 2014 în cauza R 1369/2013-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor diviziei de opoziție și camerei de recurs și trimiterea opoziției diviziei de opoziție pentru ca aceasta să statueze din nou;
- obligarea celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatele (1), (2) și (4) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2014 – TVR Automotive/OAPI – Cardoni (TVR ENGINEERING)

(Cauza T-781/14)

(2015/C 026/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Regatul Unit) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fabio Cardoni (Milano, Italia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cererea de înregistrare nr. 11 132 602

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 8 septembrie 2014 în cauza R 2532/2013-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OAPI și a domnului Cardoni, în cazul în care intervine în prezenta procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 8 decembrie 2014 – Cwik/Comisia

(Cauza F-4/13) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Exercițiul de evaluare 1995/1997 — Executarea unei hotărâri a Tribunalului de Primă Instanță — Cerere de anulare a raportului de evaluare — Nesesizarea Comitetului paritar de evaluare — Întârziere în întocmirea raportului de evaluare — Acțiune în despăgubiri)

(2015/C 026/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Michael Cwik (Tervuren, Belgia) (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de stabilire a raportului de evaluare a reclamantului pentru perioada 1995 – 1997 și cerere de despăgubiri.

Dispozitivul

- 1) *Anulează decizia Comisiei Europene din 12 martie 2012 privind stabilirea definitivă a noului raport de evaluare a domnului Cwik pentru exercițiul de evaluare 1995/1997.*
- 2) *Obligă Comisia Europeană la plata către domnul Cwik a sumei de 15 000 euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit.*
- 3) *Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.*
- 4) *Obligă Comisia Europeană să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de domnul Cwik.*

⁽¹⁾ JO C 108, 13.4.2013, p. 38.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 3 decembrie 2014 – DG/ENISA

(Cauza F-109/13) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agent temporar — Rezilierea contractului — Nemotivare — Nerespectarea procedurii de notare — Eroare vădită de apreciere)

(2015/C 026/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: DG (reprezentanți: L. Levi și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (reprezentanți: inițial P. Empadinhas, agent, C. Meidanis, avocat, ulterior P. Empadinhas și S. Purser, agenți, C. Meidanis, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de concediere a reclamantului, de obligare la reintegrarea sa în muncă și la plata avantajelor financiare pe care ar fi trebuit să le perceapă cu începere de la momentul în care s-a pus capăt contractului său, cu deducerea eventualelor venituri percepute în aceeași perioadă, la care să se adauge dobânzi calculate la rata stabilită de BCE plus 3 puncte procentuale, și cerere de compensare a prejudiciului moral pretins suferit

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *DG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor.*

⁽¹⁾ JO C 15, 18.1.2014, p. 21.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 2 decembrie 2014 – Migliore/Comisia

(Cauza F-110/13) ⁽¹⁾

(Promovare — Procedură de certificare — Exercițiul 2013 — Excluderea reclamantului din lista definitivă a funcționarilor autorizați să urmeze programul de formare — Articolul 45a din Statut)

(2015/C 026/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Nunzio Migliore (Sterrebeek, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Tymen și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și M. G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei de excludere a reclamantului din lista candidaților autorizați să participe la programul de formare „certificare” în anul 2013.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Domnul Migliore suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014, p. 41.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 2 decembrie 2014 – Erik Simpson/Consiliul**(Cauza F-142/11 DEP) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Procedură — Stabilirea cheltuielilor de judecată)**

(2015/C 026/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Erik Simpson (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și A. F. Jensen, agenți)

Obiectul

Funcție publică – Cererea de anulare a deciziei de a nu îl promova pe reclamant în gradul AD9 după ce a reușit la concursul EPSO/AD/113/07 „Șefi de unitate (AD9) de limbă cehă, slovenă, estoniană, maghiară, lituaniană, letonă, malteză, polonă, slovacă și slovenă în domeniul traducerii” și cererea de daune interese

Dispozitivul

Se stabilește cuantumul total al cheltuielilor de judecată care trebuie rambursate de Consiliul Uniunii Europene domnului Simpson cu titlu de cheltuieli de judecată recuperabile în cauza F-142/11 la suma de 8 600 de euro, care se majorează cu taxa pe valoarea adăugată care este eventual datorată în privința acestei sume.

⁽¹⁾ JO C 65, 3.3.2012, p. 26.

Acțiune introdusă la 9 octombrie 2014 – ZZ/Comisia**(Cauza F-106/14)**

(2015/C 026/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei de a nu atribui reclamantului, începând de la 1 ianuarie 2014, decât 2,5 zile de concediu suplimentar cu titlu de „concediu pentru vizită în țara de origine” în loc să îi acorde un „concediu aferent duratei călătoriei” de care beneficia în temeiul articolului 7 din anexa V la Statutul funcționarilor, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1023/2013 al Parlamentului și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor.

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei Comisiei care rezulta din pagina „Drepturi” a site-ului SYSPER și confirmată de Decizia Comisiei nr. R/396/14 din 2 iulie 2014 de respingere a unei reclamații, de a atribui reclamantului, începând de la 1 ianuarie 2014, 2,5 zile de concediu suplimentar cu titlu de „concediu pentru vizită în țara de origine” în loc de 5 zile de „concediu aferent duratei călătoriei” de care beneficia anterior, în temeiul articolului 7 primul paragraf din anexa V la Statutul funcționarilor Uniunii Europene, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene;

- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 10 octombrie 2014 – ZZ/Comisia

(Cauza F-108/14)

(2015/C 026/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: S. Orlandi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de acordare a sporului de drepturi de pensie ale reclamantului și privind transferul acestor drepturi în sistemul de pensii al Uniunii în temeiul noilor DGA a articolelor 11 și 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor

Concluziile reclamantului

- Declararea articolului 9 din dispozițiile generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut ca fiind nelegal;
- anularea deciziei din 16 ianuarie 2014 de acordare a sporului de drepturi de pensie dobândite de reclamant anterior angajării în muncă, în cadrul transferului acestora în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene în temeiul dispozițiilor generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 15 octombrie 2014 – ZZ/Comisia

(Cauza F-110/14)

(2015/C 026/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: S. Orlandi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de acordare a unui spor la drepturile de pensie ale reclamantului în sistemul de pensii al Uniunii în temeiul noilor dispoziții generale de aplicare referitoare la articolele 11 și 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor.

Concluziile reclamantului

- Declararea ca nelegal și, prin urmare, ca inaplicabil a articolului 9 din dispozițiile generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII;
- anularea deciziei din 24 mai 2013 de a acorda un spor la drepturile de pensie dobândite de reclamant anterior intrării sale în funcție, cu ocazia transferului acestora în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene, în temeiul dispozițiilor generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII din statut din 3 martie 2011;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 octombrie 2014 – ZZ și alții/Comisia

(Cauza F-112/14)

(2015/C 026/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: ZZ și alții (reprezentant: S. Orlandi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor AIPN de a încadra reclamanții, potrivit noilor norme privind cariera și promovarea aplicabile după reforma Statutului funcționarilor de la 1 ianuarie 2014, în postul-tip „administrator principal în tranziție” care îi privează, în opinia lor, de vocația la promovarea în gradul AD 14 și ulterior constatarea nelegalității articolului 30 alineatul (3) din anexa XIII la statut.

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziilor de încadrare a reclamanților în postul-tip „administrator principal în tranziție”;
- declararea nelegalității articolului 30 alineatul (3) din anexa XIII la statut;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2014 – ZZ/Comisia

(Cauza F-116/14)

(2015/C 026/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: L.Y. Levi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei directorului executiv al Autorității europene de asigurări și pensii ocupaționale (AEPP) care a revocat o decizie anterioară de numire a reclamantului ca agent temporar cu gradul AD8 și cererea de daune interese pentru prejudiciul material și moral pe care acesta pretinde că l-a suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei directorului executiv al AEPP din 24 februarie 2014 de revocare a unei decizii anterioare din 7 noiembrie 2013 de numire cu titlu provizoriu și începând din 16 septembrie 2013 a reclamantului ca agent temporar cu gradul AD8 în urma procedurii de recrutare deschise prin anunțul pentru ocuparea unui post vacant 1327TAAD08;

- anularea deciziei din 24 iulie 2014 de respingere a reclamației depuse de reclamant la 25 martie 2014;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului material care constă în diferența de remunerație dintre remunerația primită de reclamant corespunzătoare gradului AD6 începând din 16 septembrie 2013 și remunerația aferentă gradului AD8, majorată cu dobânzi de întârziere calculate la rata Băncii Centrale Europene majorată cu două puncte;
- cu titlu subsidiar, obligarea pârâtei la repararea prejudiciului material care constă în diferența de remunerație dintre remunerația corespunzătoare gradului AD6 și remunerația corespunzătoare gradului AD8 între 16 septembrie 2013 și 24 februarie 2014, majorată cu dobânzi de întârziere calculate la rata Băncii Centrale Europene majorată cu două puncte;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului moral evaluat *ex aequo et bono* la 20 000 de euro;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 23 octombrie 2014 – ZZ/Consiliul

(Cauza F-118/14)

(2015/C 026/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: C. Garcia-Hirschfeld)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor Consiliului privind încadrarea funcționarilor din gradele AD 9-AD 14 care ocupă posturi identificate ca presupunând responsabilități particulare în posturi de tipul „șef de unitate sau echivalent” sau „consilier sau echivalent” înainte de 31 decembrie 2015 și neinclusiunea reclamantului printre funcționarii care beneficiază de această încadrare

Concluziile reclamantului

- anularea Deciziei nr. 6/14 a AIPN din 3 ianuarie 2014 și a deciziei ulterioare de a repartiza 34 de funcționari ai Consiliului în posturi de tipul „șef de unitate sau echivalent”;
 - anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei din 23 iulie 2014 de respingere a reclamației;
 - obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO